

Īsziņas

Ukrainas delegācija, apskatot Jumurdas saietu ēku.

✓4. decembrī Ērgļos viesojās augsta līmeņa Ukrainas delegācija. Vizītes mērķis bija iepazīt pieredzi, iegūt zināšanas par administratīvi teritoriālās reformas veikšanu Latvijā. Pēc tikšanās un diskusijām VARAM delegācija pieredzes apmaiņas nolūkos viesojās Lubānās, Varakļānu, Cesvainēs, Ērgļu un Madonas novadā. Saita namā novada domes priekšsēdētājs Guntars Velcis iepazīstināja delegāciju ar izveidoto novadu, apvienošanās gaitu, darbību pagastos pēc apvienošanās. Viesi apmeklēja Jumurdas pagasta saietu ēku.

Ilzes Daugiallo foto

*Tad apstājās laiks,
Un tā bija mīlestība.
Jo tikai mīlestības priekšā tas apstājās.
Un sekundes varēja grābt kā smiltis
Un sviest uz vienu vai otru pusi -
Tam nebija nozīmes.
Un nebija ziedlapiņas.
Un nerūsēja dzelzs,
Un mēs vairs nemācējām skaitīt.
Un tas ir tas skaistākais -
Ka mīlestība neprot skaitīt.*
/Imants Ziedonis/

Gan jau ikkatrs no mums ir izjutis to, kā apstājās laiks. Un tās izjūtas var saukt dažādi, var jau arī par mīlestību. Daži pāri nolemj savu mīlestību apliecināt arī likuma un Latvijas Republikas priekšā. Tad jau to sauc par pašu lielāko atdošanos otram - par laulību. Un ir arī tādi pāri, kuru laulība izturējusi gadu skreju, vētras un siltos sniegunceņus, saglabājot savu mīlestību un atdošanos otram. Un tieši šos pārus Ērgļu novadā nākamā gada ieskaņā Ērgļu novada dzimtsarakstu nodaļa un Ērgļu novada pašvaldība vēlas godināt, sarīkojot kopīgu vakaru un ļaujot vēlreiz izdeļot to pirmo valsti „kā toreiz”. Tāpēc lūdzu atsaukties tos pārus, kas laulībā nodzīvojuši 30 gadus un vairāk, lai mēs varētu vienoties par „stipru pāru” godināšanas vakara norises laiku. Sazināties varat ar Ērgļu novada dzimtsarakstu nodaļu pa tālruniem 64871297 (Baiba), 64871453 (Vineta) vai arī ierodoties Ērgļu novada pašvaldībā personīgi.

Cerot tikties nākamajā gadā un vēlot mīlestības pilnus gada baltākos svētkus -

Baiba Cielēna,

Ērgļu novada dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

„Viņš veidoja Ķelnes-Reizītes pagastu” Erich Schulz

(29.11.1928-17.11.2014)

Ar šādu virsrakstu laikrakstā „Barmstedter Zeitung” tiek paziņots, ka 85 gadu vecumā miris Ēriks Šulcs, kurš 32 gadus bija Ķelnes-Reizītes pagasta birģermeistars. Ir uzskaitītas viņa darbības laikā notikušās daudzās pārmaiņas pagastā, uzsverot arī Ērika Šulca politiskos uzskatus (viņš bija pārliecināts sociāldemokrāts), raksturojot arodnieciskās prasmes (bija diplomēts dārznieks) un cilvēciskās īpašības (vienkāršība un cilvēkmīlestība). Kā birģermeistars viņš raksturots šādi: veselīga saimnieciskā darbība un pagasta izaugsmes veicināšana bija viņa politikas vadlīnijas. Viņa darbības laikā pagasta iedzīvotāju skaits palielinājās par 2800 cilvēkiem. Ēriks Šulcs uzsāka sadarbību ar Ķelnes-Reizītes tagadējo partnerpagastu Latvijā - Ērgļiem, kad 1995. gada sākumā neliela latviešu delegācija bija ieradusies uz Jaungada sagaidīšanas svinībām.

Ērgļu novada pašvaldība izsaka līdzjūtību Ērika Šulca ģimenei un Ķelnes - Reizītes pagastam sakarā ar bijušā birģermeistara aiziešanu mūžībā.

Materiālu sagatavoja - A. Kuzina

ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBAS DOMĒ

Pārskats par 2014. gada novembrī domes sēdē lemtu:

✓Nolēma palielināt Ērgļu pagasta SIA “ŪDAS” pamatkapitālu, izdarot papildu daļu ieguldījumu naudas veidā EUR 20000,00 apmērā sekmīgas darbības nodrošināšanai kvalitatīvu komunālo pakalpojumu sniegšanai.

Domes sēdē Ērgļu pagasta SIA “ŪDAS” valdes loceklis Dainis Daugulis sniedza domei skaidrojumu par SIA ŪDAS” neapmaksātajiem rēķiniem par saņemto precī un pakalpojumu; par centralizētās siltumapgādes nodrošinājuma un apmaksas disciplīnu par 2014. gada oktobrī saņemto siltumu; par sabiedrības debitoriem un kreditoriem uz 24.11.2014.; par nomenklatūru apgrozījumu pa kontiem; par parādniekiem un parādu piedziņu.

✓Pieņēma Ērgļu novada pašvaldības domes saistošos noteikumus Nr.11 “Grozījumi Ērgļu novada pašvaldības domes 2014. gada 23. janvāra saistošajos noteikumos Nr.1 „Par Ērgļu novada pašvaldības budžetu 2014. gadam””.

Ērgļu novada pašvaldības pamatbudžetā par EUR 32300 palielināja ieņēmumus un izdevumus un speciālajā budžetā par EUR 150 palielināja ieņēmumus un izdevumus. Pamatbudžeta ieņēmumus veido nekustamā īpašuma nodokļa par zemi un ēkām ieņēmumi, valsts mērķdotācijas dažādu pašvaldības funkciju nodrošināšanai, ieņēmumi par īpašuma nomu un īri. Speciālajā budžetā papildu ieņēmumus veido dabas resursu nodoklis.

Ar saistošajiem noteikumiem var iepazīties Ērgļu novada

pašvaldībā, pagastu pārvaldēs un tie ir publicēti internetā mājaslapā www.ergli.lv

✓Dome nolēma R. Blaumaņa literārās prēmijas 10. konkursa balvu fondam paredzētos pašvaldības budžeta līdzekļus EUR 365,00 apmērā pārskaitīt biedrībai „Rūdolfa Blaumaņa kultūrvēsturiskais mantojums” izlietošanai paredzētajam mērķim.

R. Blaumaņa literārās prēmijas konkurss šogad noris jau desmito gadu. Tā idejas autori un organizatori ir „Braku” muzeja darbinieki. Konkurssam ir liela loma Rūdolfa Blaumaņa un viņa dzimtas vietas Ērgļu popularizēšanā, konkurss guvis ļoti lielu ieinteresētību Latvijas jauniešos, radot viņos dziļāku interesi par latviešu klasiķi - ērgļenieci Rūdolfu Blaumanu un viņa radītajiem darbiem.

✓Izmainīja nekustamā īpašuma lietošanas mērķi nekustamajam īpašumam “Ievulejas”, kas atrodas Ērgļu pagastā, Ērgļu novadā.

✓Nodeva lietojumā, izīrējot Ērgļu novada pašvaldībai piederošu dzīvokli Nr. 5 Rīgas ielā 7, Ērgļos.

Informāciju sagatavoja pašvaldības sekretāre A. Rozenberga

Zināšanai

Saskaņā ar MK 26.05.2014. rīkojumu Nr.265 Ērgļu novada pašvaldībā un tās iestādēs darba diena no piektdienas, 2015. gada 2. janvāra, tiek pārcelta uz sestdienu, 2015. gada 10. janvāri.

Jaunajā gadā Jumurdas pagasta saietu ēkā „Latvijas un ārzemju pieredzes stāsti!”

Aizejošā gada otrajā pusē man ir bijusi lieliska iespēja piedalīties vairākos semināros, apmācībās un pieredzes braucienos. No katra esmu atbraukusi pārdomu pilna un centusies izlobīt ko noderīgu sev un novadniekiem. Visur izskan apmēram vieni un tie paši problēmjautājumi: pašvaldību vadības mehānismi ir iesīkstējuši un grūti iekustināmi, viena novada robežās cilvēki savā starpā nekomunicē un neapmainās ar noderīgu informāciju, informācijas apjoms ir liels un tikpat liels ir apjukums un neziņa, kur ko meklēt un atrast, tik ļoti pietrūkst sevis un apkārtnē pozitīvas novērtēšanas un pieredzes apmaiņas. Tāpēc man radās ideja, ka šeit, Jumurdā, nākamā gada aukstākajos mēnešos katru ceturto ceturtdienu mēs varētu satīties un dalīties savā pieredzē par to, ko no sirds darām, par to, ko esam redzējuši ārzemju braucienos, arī citos novados. Un aicināti ir visi - lauksaimniecības, tūrisma, uzņēmējdarbības, sabiedrisko organizāciju, pašvaldības, mājražotāju un citu nozaru aktīvisti, kuri ir gatavi dalīties savā pieredzes stāstā un tādējādi iedvesmot citus. Katru mēnesi meklēsim un uzrunāsim divus cilvēkus, kuri pie kafijas vai tējas tases stāstīs par to, cik viegli vai grūti ir strādāt šajā nozarē, ar ko sākt un kā veidot savu darbības plānu, mācīsimies kopā atrast lielākos ieguvumus, smelsimies iedvesmu no pozitīvajām lietām.

22. janvārī plkst. 16⁰⁰ Jumurdas pagasta saietu ēkā

„I Latvijas un ārzemju pieredzes stāstus”

✓ Santa Lasmane Radzvilaviča - par mājražošanas uzsākšanu un Austrijas pieredzi.

✓ Gunārs Vīgants - par gaļas lopu audzēšanu bioloģiskajā saimniecībā un Francijas pieredzi.

Ja jums ir interese, jautājumi, sava unikāla pieredze, brīvs brīdis - mīļi aicināti gan ērgļenieši, gan sausnējieši, gan jumurdieši. Lūgums savzvanīties, kooperēties un draudzīgi sasēsties vairākiem vienā automašīnā.

AICINU PIETEIKTIES NĀKAMO PIEREDZES STĀSTU DALĪBNIEKUS, KURI GATAVI DALĪTIES UN IEDVESMOT.
NĀKAMĀS TIKŠANĀS 26. februārī un 26. martā.

Ja jums ir interese, ieteikumi, lūdzu zvanīt uz numuru 28343674.

Inīta Lapsa, kultūras darba organizatore, projektu speciāliste
Laimīgu, labiem darbiem un gaišām domām piepildītu Jauno gadu!

Blaumaņa 10. konkursa noslēguma sarīkojums

Mājas” atvēršanas svētki. Izdevumā apkopota „Braku” māju un muzeja vēsture, atmiņu stāsti, Blaumaņa konkursa skolēnu domraksti par mājām, Ērgļu Mākslas un mūzikas skolas audzēkņu zīmējumi. Grāmatu kā dāvanu saņēma veiksmīgākie konkursa dalībnieki, viņu pedagogi, pasākuma atbalstītāji un organizatori.

Skolēniem atzinības un balvas pasniegta Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Guntars Velcis, UNESCO pārstāve Ieva Švarca, Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja speciāliste Dace Zvirgzdiņa, Madonas novada bibliotēkas galvenā bibliotekāre Sarmīte Rādīņa, Madonas reģiona avīzes „Stars” žurnāliste Inese Elsiņa, Ērgļu bibliotēkas vadītāja Kaiva Bukovska, apgāda „Zvaigzne ABC” redaktore Daina Grūbe, „Meņģeļu” muzeja vadītāja Ieva Vilnīte, avīzes „Kokneses Novada Vēstis” redaktore Sarmīte Rode, „Braku” muzeja speciāliste Anna Kuzina.

Uz konkursa noslēguma pasākumu bija uzaicināti arī pieci skolēni no Ērgļu vidusskolas. Atzinība Dacei Kārklīnai, 8. kl. - par izjustu „Braku” redzējumu, Lilitai Saulītei, 8. kl. - par daudzveidīgu „Braku” redzējumu, Madarai Salnītei, 8. kl. - par radošumu, Ilmāram Suveizdam, 12. kl. - par netradicionālu pieeju ideāla meklējumos, bet Martai Vaskai, 11. kl. - veicināšanas balva. No J. Zālīša Sausnējas pamatskolas atzinība Edijam Putniņam, 9. kl. - par veiksmīgu personiskās pieredzes atklāsmi. „Stara” speciālo balvu saņēma Ilmārs Suveizda - laikraksta abonementu 6 mēnešiem, par ko visa ģimene bija ļoti priecīga, jo ir čakli „Stara” lasītāji.

Konkursa laureāti pamatskolu grupā - 1. vieta - Sendija Ieva Kurzemiece, Valmieras Pārgaujas ģimn., 8. kl., 2. vieta - Monta Konopačka, Liezēres psk., 8. kl., 3. vieta - Vadims Makarenko, Rīgas Valsts 2. ģimn., 9. kl. Vidusskolu grupā - 1. vieta - Melisa Kaškura, Cēsu Valsts ģimn., 10. kl., 2. vieta - Arta Alksnīte, DA Cēsu Valsts ģimn., 11. kl., 3. vieta - Lauma Ance Umule, Limbažu novada ģimn., 11. kl.

Pasākuma organizēšanā liels paldies Antrai Dičai-Milnei un „Manai Filmu Studijai”, Ērgļu deju kolektīvam „Pastalnieki” (Mārīte Taškāne), Blaumaņa biedrības biedriem par nesavtīgu palīdzēšanu un atsaucīgajam Ērgļu saietu nama kolektīvam.

Konkursa un grāmatas „Blaumanis. Braki. Mājas” finansiālie atbalstītāji - Ērgļu novada pašvaldība, Vidzemes plānošanas reģions, Dace Blaumane un Jānis Grāmatīšs, SIA „Elbra”, SIA „Conatus BIOenergy”, SIA „Ērgļu aptieka”, SIA „Eglītis un biedri”, SIA „Vējkalns”, z/s „Mālkrogs”.

Zinta Saulīte, „Braku” muzeja vadītāja
Ilzes Daugiallo foto

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2014. gada DECEMBRIS

Nr. 12(133)

Redakcijas sleja

Vieni svētki beigušies, bet priekšā jau nākamie. Atskatoties uz Latvijas mēnesi - novembri, varu teikt, ka tas bija krāšņs un svinīgs. Cerams, ka decembris neatpaliks un būs tikpat interesants.

Kādā novembra rītā visa lielā skola rībēja un dunēja, jo ciemos bija ieradušies ķekatnieki no mazās skolas. Ko tik tur nevarēja redzēt - lāčus, zaķus, kaķus, peles, spokus un pat dažas nāves ar lielām un biedējošām izkaptīm. Visi kopīgi gājām rotaļās un dejās līdz spēku izsīkumam. Mazie ķekatnieki, protams, tika pienācīgi pacienāti ar dažādiem gardumiem.

Latvijas dzimšanas dienas pasākums, ko rīkoja 10. klase, bija jauks un patīkams, tomēr jaukāk bija kopā ar klasi sēsties pie svētku galda un baudīt gardās kūkas.

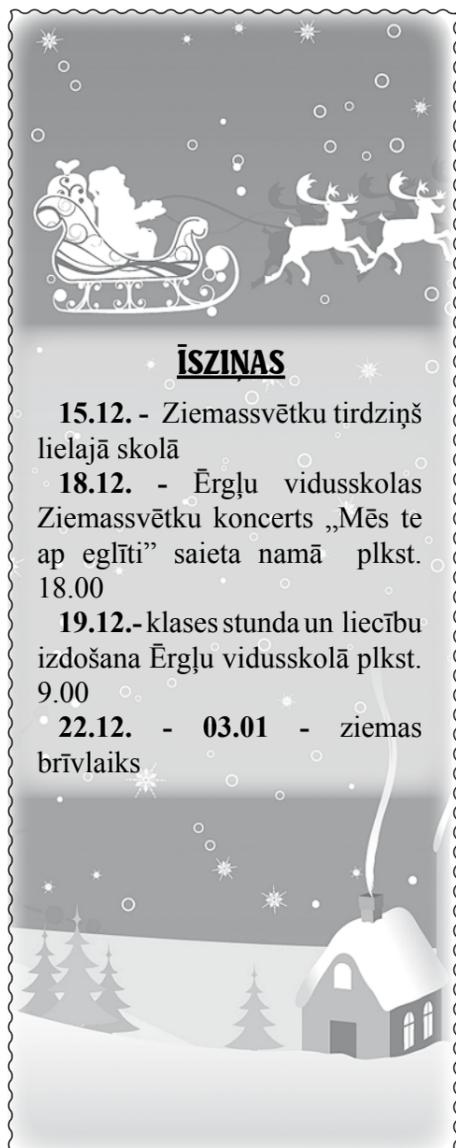
Novembris tika noslēgts ar Melnās kafijas vakaru, ko rīkojām mēs, 11. klase. Vidusskolas skolēni un skolotāji apsēdās apkārt simboliskam ugunskuram, lai klausītos atmiņu stāstos un kopā dziedātu dziesmas. Centāmie visus ievest pagātnē, piedāvājot īstu miežu kafiju un dažādus ievārtījumus kopā ar rupjmaizi.

Ir uzsnidzis sniegs, tas nozīmē, ka ziema sākusies. Tāpēc uzmanīgāk uz ietvēm un ceļiem! Decembris sagādās jaunus pārsteigumus un aizraujošus pasākumus. Galvenais ir piedalīties un nepalikt malā.

Nevajag aizmirst, ka mēs gaidām Ziemassvētkus un katrā svētdienā iedezam vienu svecīti adventes vainagā.

Būsim laipni, draudzīgi un saprātīgi, bet, galvenais, laimīgi!

Priecīgus visiem svētkus!
Rūta Baranovska

ĪSIZINĀS

15.12. - Ziemassvētku tirdziņš lielajā skolā

18.12. - Ērgļu vidusskolas Ziemassvētku koncerts „Mēs te ap eglīti” saieta namā plkst. 18.00

19.12.- klases stunda un liecību izdošana Ērgļu vidusskolā plkst. 9.00

22.12. - 03.01 - ziemas brīvlaiks

Prieks - mūsu gaismas mērvienība Ziemassvētkos!

Šogad pirms Ziemassvētkiem šķiet, ka skola ir vairāk gaismas nekā citkārt gada pašos tumšākajos mēnešos - novembrī un decembrī. Vai tas ir tādēļ, ka skolas zāle kļuvusi plašāka un gaišāka pēc vasarā veiktā remonta un jaunajiem apgaismes ķermeņiem?

Varbūt tā ir Latvijas mēneša novembra sveču un lāpu atblāzma, kad svinējām Latvijas dzimšanas dienu un atzīmējām tos, kas devuši lielāko ieguldījumu skolas labā vārda veidošanā - skolēnus Līvu Ābolīnu-Ābolu, Gerdu Blauu, Lailu Saulīti, Lieni Lindu Ozolu, Kristapu Kalvi un skolotājas Ievu Rotu un Olgu Elksni, kas saņēma Izglītības un zinātnes ministrijas atzinības rakstu, Dainu Dunduri un Sandru Konovalovu, kuras saņēma Ērgļu novada pašvaldības atzinību, un skolotāju Ivaru Teteri, kuru par izciliem sasniegumiem jauno basketbolistu audzināšanā apbalvoja „Swedbank”.

Varbūt pār skolu nolija zinību gaisma, kad saņēmām Draudzīgā aicinājuma atzinības rakstus un balvu „Pūci” par izciliem skolēnu sasniegumiem valsts pārbaudes darbos dabaszinībās - bioloģijā, fizikā, ķīmijā - un vēsturē. Paldies skolotājiem un pagājušā gada absolventiem, kuri pašreiz ir lieliski studenti Latvijas augstskolās!

Varbūt gaišākiem un labākiem mums palīdzēja kļūt novembra akcija „Labie vārdi”, kas mācīja teikt labus vārdus saviem klasesbiedriem un skolotājiem, tādējādi vairojot cieņu un sapratni citam pret citu. Noskatoties 9. klases skolēna Klāva Andriksona veidoto video par šo akciju, seja patiesi atplaukst smaidā, un ikdienu liekas gaišāka.

Varbūt skolas darba ritmu šajā mācību gadā atdzīvina un iedvesmo jaunā skolēnu motivācijas

spēle „Izkrāso Ikdienu!”. Skolēni, gūstot panākumus mācību olimpiādes, konkursos, sporta sacensībās vai veicot labus darbus skolas ikdienas vides veidošanā, vai izrādot īpašu iniciatīvu, gūst individuālos punktus, kas krāsainu zīļu veidā iebirst klases kopējā kontā - lielā burkā. Sevišķi iepriecina iniciatīvas punkti, kurus klase saņem, ja ir izrādīta īpaša ierosme interesantam skolas pasākumam vai labam darbam. 7. klases iniciatīva ir skolas jaunais Ziemassvētku ietērps - dzīvespriecīgi ziemēļbrieži, kas pavada ikkatru augšup un lejup pa kāpnēm, un piesnigusī egle skolas zālē. 11. klases iniciatīva - visiem vienoti ietērpjoties svētraiņos tērpos un vizuāli attēlojot „zebru” - gājēju pāreju, uzrunāt skolēnus par atstarotāju lietošanas nozīmību tumšajos mēnešos. Nedusmojieties, ja nenosaucu kādu citu labu iniciatīvu, jo tādas rodas arvien vairāk un vairāk. Krāsaina zīle klases kontā - burkā - ir tikai spēle, bet mūsu kopējais ieguvums - radošums, iniciatīva un mērķtiecība -, īstenojot savas ieceres.

Gaismu varam mērīt luksos - vispārattīrītā gaismas mērvienībā, taču mūsu skolas ikdienu apliecina, ka labāka gaismas mērvienība ir prieks. Prieks - tas ir gandarījums par labi paveiktu darbu un mērķtiecība, ar kādu ķeramiem pie jauniem izaicinājumiem. Prieks ir cieņa un izpratne savstarpējās attiecībās, kas liek mums justies labi. Prieks ir labā sadarbībā, kad, kopā strādājot skolotājiem, skolēniem un vecākiem, sasniedzam mazus un lielus mērķus.

Lai Ziemassvētku gaisma atmirdz katrā nākamā gada darbā! Lai jaunais gads sasniegumiem bagāts!

Inese Šaudiņa, Ērgļu vidusskolas direktore

Sveiciens

*Dienu steigā ir mirkli, ko apturēt gribas,
Un pie katra ir šodien kavēties vērts,
Teicot paldies par gaismu, ko devāt ikvienam,
Un caur kuru ir mūžs ar mūžību svērts.*

/K. Apškrūma/

Mīļi sveicieni skolotājai Rutai Kavaļauskai lielajā dzīves jubilejā!

Ērgļu vidusskolas saime

Ērgļu vidusskola Draudzīgā aicinājuma skolu reitīngā

Draudzīgā aicinājuma skolu reitīngs ir skolu novērtējums pēc centralizēto eksāmenu rezultātiem. Mācību gada ietvaros tiek vērtētas visas Latvijas skolas, kurās realizē vidējo izglītību. Par datu bāzi vērtējumam izmanto Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts izglītības satura centra organizēto skolēnu centralizēto eksāmenu rezultātus, kas ir salīdzināmi. Tiek vērtēti rezultāti latviešu valodā, matemātikā, angļu valodā, dabas zinātnēs (bioloģijā, fizikā, ķīmijā) un vēsturē. Atsevišķās grupās tiek vērtētas 1) lielo pilsētu un pilsētu ģimnāzijas, 2) lielo pilsētu un pilsētu vidusskolas, 3) lauku vidusskolas un 4) specializētās vidusskolas.

14. novembrī Vidzemes koncertzālē Cēsīs tika sadalītas Draudzīgā aicinājuma „Skolu reitīngs 2014” nominācijas.

Ērgļu vidusskola lauku vidusskolu grupā balvas saņēma divās nominācijās - balvu „Mazā pūce” un diplomu par izciliem sasniegumiem dabas zinātnēs (1. vieta) un diplomu par izciliem sasniegumiem vēsturē (2. vieta). Kopvērtējumā skola ir 15. vietā 94 lauku vidusskolu vidū.

Esam gandarīti par mūsu skolēnu un skolotāju darba rezultātiem un to novērtējumu. Lepojamies ar skolēniem, kas pagājušajā mācību gadā kārtoja eksāmenus, bet īpaši ar tiem, kas ieguva augstus vērtējumus dabas zinātnēs - fizikā, ķīmijā, bioloģijā - Guntu Pūci, Ediju Krastiņu, Malvīni Madžuli, Agniju Vasku, Martu Suveizdu. Paldies skolotājiem Annai Ielejai, Baibai Kaļvai, Ilzei Enģei. Kopā ar skolotāju Indru Roni priecājamies par vēstures eksāmena rezultātiem un tā kārtotājiem - Martu Suveizdu, Ievu Budzi un

Malvīni Madžuli. Pagājušajā mācību gadā obligātajiem centralizētajiem eksāmeņiem skolēnus sagatavoja - latviešu valodā Mārīte Breikša, matemātikā Maiga Picka, angļu valodā Inese Šaudiņa.

Sagatavoties centralizētajiem eksāmeņiem nozīmē rūpīgu un mērķtiecīgu darbu ikdienā, un tas nav iespējams bez skolēnu un skolotāju savstarpējās sadarbības. Un mums tāda ir!

Lai tikpat labi veicas arī šī gada 12. klasei!

Maiga Picka, Ērgļu vidusskolas direktores vietniece izglītības jomā
Marutas Bītiņas foto

Sākumskolas skolotāju pieredzes apmaiņas brauciens

Erasmus+

VALSTS IZGLĪTĪBAS
ATTĪSTĪBAS AĢENTŪRA

Novembra pēdējā nedēļā Ērgļu vidusskolas sākumskolas skolotājas L. Bukovska, I. Rota, M. Kļaviņa, S. Stankeviča un direktore I. Šaudiņa devās uz Lielbritāniju, lai vērotu darbu Keimstonas sākumskolā (Camestone Lower School) Jovitt Avenue, Kempston, Bedford, MK42 8NW, Lielbritānijā.

Šī skola netika izvēlēta nejauši - pirms neilga laika mūsu kolēģe K. Roth aicināja mūs iepazīt izglītības sistēmu savā dzimtenē, un mēs dažas stundas viesojāmies arī Keimstonas sākumskolā, vērojot atbalsta komandas darbu.

Skolas direktors atsauca uz mūsu vēlmi iepazīt tuvāk savas skolas darbu un noorganizēja piesaistītu darba programmu projekta dalībniekiem.

Mums bija iespēja tikt arī ar direktora vietniekiem, sociālo pedagogu, vecāku pārstāvi un paviesoties jaunuzceltajā skolā Keimstonā, jo mūsu sadarbības skolas plānos ietilpst sākumskolas klasēm piemērotu telpu projektēšana. Vērojām mācību stundas un arī pašas stāstījām skolēniem par savu zemi.

Jau ierodoties skolā, grūti bija nepamanīt mierīgo atmosfēru. Iepazīstot skolas ikdienu un tiekoties ar darbiniekiem, var arī atrast tam pamatojumu.

Mācību diena notiek pēc nemainīga grafika. Visiem skolēniem jāierodas skolā noteiktā laikā un arī dienas beigās ir vienmēr vienā un tajā pašā laikā. Par to visa atbildība ir vecākiem. Dienas pirmajā pusē uzmanība tiek pievērsta valodas apguvei un matemātikas pamatprasmiņu apguvei. Uzskatot jaunu darbu, skolēniem ir skaidri uzdevumi, kas jāpaveic. Klases telpas iekārtotas tā, lai skolēni vienlaikus varētu darboties 5-6 cilvēku grupās, saņemot savām spējām atbilstošus uzdevumus. Vienlaikus notiek gan radoša darbošanās, gan darbs ar IT. Lielākais darba apjoms tiek veikts klasē, bet mājās ir jālasa grāmatas. Liela uzmanība, manuprāt, tiek pievērsta skolēnu veselībai - stājai, kustībām, redzei. Katrā klasē darbojas arī skolotāja palīgs, bet starpbrīžos, kurus skolēni pavadīja, aktīvi kustoties skolas pagalmā, palīgā nāk arī brīvprātīgie.

Jāatzīmē, ka Keimstonas sākumskolā, kuru apmeklēja bērni no 4 līdz 10 gadu vecumam, daudz laika savu zināšanu papildināšanai velta viss pedagoga kolektīvs. Piemēram, sākoties šim mācību gadam, skolotāji apmeklēja kursu nodarbības par cilvēka smadzeņu darbību. Pēc tam skolas mācību gada sākumā skolēni veidoja projektu par smadzeņu darbību.

Mācību gada laikā skolēni apgūst trīs mācību tēmas, kas vijas cauri mūsu izpratnē valodas, matemātikas, dabaszinību, mūzikas un citām stundām. Mūsu viesošanās nedēļā, piemēram, 3. un 4. klase apguva tēmas "Lietus meži" un "Otrais pasaules karš". Pati vēroju stundu, kurā bērni klausījās kādas sievietes atmiņas par došanos uz bumbu patversmi uzlidojumu laikā, tad izstrādāja ēdienkarti Ziemassvētku vakariņām kara laikā, meklēja atšķirības starp svētku svinēšanu toreiz un tagad, gatavojot dāvanas no kara laikā pieejamiem materiāliem. Padarīto darbu vērtē gan skolēns, gan skolotājs, izvirzot nākamo uzdevumu, bet atzīmes par to nesāņem. Vienlaikus notika arī gatavošanās Ziemassvētku pasākumam 5. decembrī.

No kreisās: skolotājas Ieva Rota, Mudīte Kļaviņa, Liēna Bukovska, Sandra Stankeviča.

Interesanta bija viesošanās jaunuzceltajā skolā Keimstonā, kurā ir liels plašums mācību koridoros un daudzas klases vēl nav piepildītas.

Par saviem pienākumiem mums pastāstīja arī skolas ģimenes atbalsta darbiniece Anglie, kura atbalsta bērnus un vecākus, kad tas ir nepieciešams.

Ļoti vērtīga gan mums, gan Keimstonas skolas vadībai bija tikšanās ar kādas skolnieces māmiņu, kura ir ieceļotāja no Lietuvas un varēja salīdzināt skolu sistēmu atšķirības Lielbritānijā un Lietuvā, arī viņa bija pamanījusi daudzas atšķirības. Šajā skolā apmēram 40% skolēnu pārstāvēja dažādas minoritātes.

Jauki, ka Keimstonas skolā mums bija ierādīta sava telpa, kurā aktīvi pārspriedām novēroto, kur arī notika tikšanās ar skolas darbiniekiem un vecākiem. Jāatzīmē, ka aktīvas diskusijas turpinājās arī vakaros.

Noteikti, apkopojot redzēto, arī mūsu skolas darbā notiks izmaiņas. Ir doma turpināt sadarbību ar Keimstonas kolēģiem un skolēniem, lietojot e twining vidi. Mēs varam uzlabot savu skolas vidi, turpināt strādāt stundās, ievērojot skolēnu individuālās spējas un veicinot patstāvību un sadarbības prasmes. Bet par to, ka valodu zināšanas atver pasauli - šaubu nav. Domājot par skolas piebūves projektēšanu, ir skaidras vīzijas, kas būtu nepieciešams. Tomēr liela nozīme ir vecāku atbildības palielināšanai un skolas noteikumu ievērošanai.

Piektdienas pēcpusdiena un sestdiena tika veltīta Londonas apskatei, apmeklējot tūristu iecienītākās vietas. Zīmīgi, ka gan Britu muzejā, gan Londonas mākslas galerijā satikām skolēnu grupas ar darba lapām rokās, veicot kādu mācību uzdevumu.

Paldies mūsu kolēģēm - D. Začai, D. Dundurei, M. Pickai, S. Konovalovai un E. Platai - par mūsu aizvietošanu prombūtnes laikā un I. Zlaugotnei, I. Ronei, iedrošinot un atbalstot līdzdalību projektā!

S. Stankeviča, sākumskolas skolotāja
Ineses Šaudiņas foto

Ērgļu vidusskolas akcija „Labie vārdi”

No 3. līdz 7. novembrim mūsu skolā noritēja "Labo vārdu nedēļa". Tās mērķis - iedvesmot skolēnus ik dienu dzirdēt un teikt labus vārdus.

Katrai šīs nedēļas dienai bija savs moto. „Labs vārds no labas mutes!” - skolēni visu nedēļu rakstīja labos vārdus, komplimentus, sveicienus un atziņas uz lielajām lapām. Labo piemēru rādīja arī skolotāji un skolas darbinieki.

„Tu esi tas, ko tu saki!” - Rīta garajā starpbrīdī skolotāji kopā ar audzināmo klasi „ierunāja” ūdenī labos vārdus, domāja labas domas un kopīgi izdzēra ūdeni, tādējādi akcentējot, cik svarīgi cilvēka organismam dzirdēt un saņemt labus vārdus.

„Runā labu, saņem labu!” - Pasaku tēli mudināja teikt labus vārdus lielajā un mazajā skolā. Tā bija rosinoša aktivitāte dienas garumā.

„Mana valoda - mana seja” - nedēļas garumā skolēni veidoja labo vārdu sejas, ar kurām izdekorēja savu klasi.

Kā šī nedēļa ietekmēja skolēnus? Varbūt kādā no mums arī kaut kas mainījās?

„Šī nedēļa man bija īpaša ar to, ka domāju un teicu labu. Tās laikā es sapratu, ka, pasakot no sirds labus vārdus, novēlējumus, klausoties skaistu mūziku, es jutos brīnišķīgi un atbrīvoti. Pirmdien, kad ienācu skolā, jutos saviļņota! Visur bija daudz labu vārdu un cilvēku. Man patika pēdīņu jaukie uzmundrinājumi un ieteikumi labākai dzīvei. Piemēram: „Labu apetīti!”, „Aizdot nenāk par ļaunu”, „Tu esi labs draugs”, „Tev izdosies”. Tas deva man spārnus lidot visu nedēļu!

Sakot labus vārdus, kļūstu skaista gan iekšēji, gan ārēji. Kā apliecinājums tam ir šīs nedēļas darbs vizuālajā mākslā ar nosaukumu „Mana valoda - mana seja”. Izstrādājot šo darbu, biju ļoti koncentrējusies un guvu gandarījumu, rakstot katru labo vārdu. Šīs nedēļas laikā sevi strotēju un domāju, lai tikai nepateiktu kādu sliktu vārdu. Man tas izdevās.” (Monta Masaļska 7. kl.)

„Šajā akcijā es daudz neiesaistījos, jo uz lapām, kas tika pielīmētas pie sienas, es neko nerakstīju, bet lasīju un mācījos. Tobrīd es domāju par to, cik maz vajag, lai citi būtu laimīgi: vienkārši, labi vārdi, patiesi novēlējumi un atklātas emocijas. Manī tas rosināja būt labai un jaukai pret cilvēkiem.

Kad noskatījos filmu par ūdens brīnumaino spēku, domāju par vārdu spēku. Kad ūdenim lika klausīties labus un skaistus vārdus, tā kristāls kļuva harmonisks. Sapratu, ka tāpat ir arī ar cilvēkiem, jo cilvēki sastāv no 75% ūdens. Iztēlojos to, kāda pasaule kļūtu tad, ja cilvēkiem teiktu tikai labu: sakopta, stipra, brīnišķīga, glīta un gaiša.

Skolā visas nedēļas garumā lasīju labos vārdus uz pēdīņām: „Labrīt!”, „Es esmu unikāls”, „Soli augšup!”, „Have a nice day”, „Ilgoties pēc jūras!”.

Sirdī sapratu, ka, sakot un domājot labu, pašai kļūst labāk, un pasaule vairs nav pelēka.”

(Edīte Alekse 7. kl.)

„Katru dienu savā plānotajā redzēju novēlējumu „Vēlu, lai Tu lasītu grāmatas, jo tā Tu pilnveido savu valodu.” Gribru katram novēlēt runāt labu, jo mūsu valoda ir mūsu seja.” (Endija Dalbiņa 7. kl.)

„Šo nedēļu es atcerēšos kā vienu no sirsnīgākajām nedēļām skolā.” (Daila Bāņukalne 7. kl.)

„Skolā es jutos ļoti labi, jo, atverot skolas durvis, es ieraudzīju pēdīņu ar vārdu „Labrīt!””

(Katrīna Dudko 7. kl.)

„Gan skolēniem, gan skolotājiem bija labs garastāvoklis. Šī nedēļa uz mani atstāja patīkamu iespaidu. Man teica komplimentus un labus vārdus, kā arī es tos teicu citiem.” (Gunita Rasa 7. kl.)

„Pēc „Labo vārdu nedēļas” sāku runāt ar labiem vārdiem, sveicināt visus gan skolā, gan ārpus tās. Es vairs daudz nelamājos un nedusmojos, esmu kļuvis labāks.” (Sergejs Jegorskijs 7. kl.)

Daina Dundure, Ērgļu vidusskolas skolotāja

Lāčplēša dienas nakts orientēšanās

Ērgļu vidusskolā par tradīciju kļuvusi Lāčplēša dienas nakts orientēšanās. Šogad piedalījās 12 komandas, un pirmo reizi ārpus konkurences skrēja Ērgļu Profesionālās vidusskolas komanda. Laiks dalībniekus nelutināja - slapjš, tumšs, auksts, un miglas siena bija neaurreizdama. To visu zinu, jo izbaudīju uz savas ādas.

Tā bija mana debija orientēšanās sportā, tāpēc man viss likās aizraujošs un interesants. Protams, nedaudz baidījies, jo nezināju, kas un kā jādara, bet ātri vien viss tika noskaidrots. Ar komandas biedriem izdomājām taktiku un sadalījāmies pa divi. Sākām skriet. Patiesībā tas bija šausmīgi! Iepriekš nesagatavotām kājām un plaušām tas bija briesmīgi. Sākumā bija brīži, kad likās - ko te vispār daru? Labāk būtu sēdējuši pie ugunsкура un dzērusi tēju, bet vienā brīdī vājums atkāpās. Nez no kurienes uzradās spēks un iedvesma skriet. Tā nu mēs skrējām un meklējām kontrolpunktus. Atzīšos - tas bija ļoti, ļoti grūti. Mēs paspējām apmaldīties, pazaudēt komandas biedru un izbjaustīties pa mežu. Īsi pirms kontrollaika beigām satikām otru komandas daļu un uz finišu skrējām kopā. Finišējām, bet bijām noskrējušies, izmirkuši un piekusuši. Biju pat paspējusi novārtīties pa dubļiem, bet tomēr laimīga.

Mūsu komandas rezultāts nebija visai labs, citiem veicās labāk. 3.-4. klašu grupā: 1. vieta - 4. klases 1. komandai; 2. vieta - 4. klases 2. komandai; 3. vieta - 3. klasei. 5.-8. klašu grupā: 1. vieta - 6. klasei; 2. vieta - 8. klasei; 3. vieta - 7. klasei. 9.-12. klašu grupā: 1. vieta - 9. klasei; 2. vieta - 10. klasei; 3. vieta - 12. klasei. Kopvērtējumā ceļojošo kausu saņēma 9. klase.

Kopumā pasākums bija izdevies. Man un, domāju, arī citiem patika. Paldies rīkotājiem!

Rūta Baranovska, 11. klases skolniece

Latvijas dzimšanas diena

Latvijas dzimšanas diena - katram latvietim pati nozīmīgākā valsts svētku diena. 14. novembrī Ērgļu vidusskolā norisinājās Latvijas 96. gadadienai veltīts svētku pasākums „Sadosimies rokās!”, kurā atcerējāmies Baltijas ceļa 25. gadadienu. Pasākumu vadīja Ērgļu vidusskolas 10. klases skolēni.

Jau no paša rīta viss liecināja par to, ka šī ir īpaša diena mums visiem. Skolēni, skolotāji un viesi svinīgos tērpos ar pacilātu garastāvokli un patriota zīmotni pie sirds devās uz skolu. Prieks bija vērot arī pašus mazākos skolēnus, kuri ar interesi sekoja pasākumam. Svarīgi, lai jau skolas vecumā rastos lepnums un piederības sajūta mūsu zemei, jo Latvija ir tie cilvēki, kas tajā dzīvo. Cik lieli un cēli būs šie cilvēki, tik skaista un dižena būs Latvija.

Pasākuma ieskaņā visi vienojāmies, dziedot valsts himnu. Uzstājāmies ar lielu atbildības sajūtu un lepnumu. Šis bija saviļņojošs pasākums, jo katra dalībnieka acis bija vērojams prieks, lai gan arī bija vēsa rudens diena. Taču zālē likās jauki, jo katra sirds izstaroja siltumu.

Klātesošo bija daudz, tā veidojot kopības sajūtu. Pasākums bija izdevies. Un tas viss, pateicoties darbam. Patiess prieks un lepnums vienoja arī mūs, 10. klasi, un mūsu skolotāju. Mēs bijām lepnī un gandarīti par kopā paveikto.

Laura Cielava, 10. klases skolniece

Melnās kafijas vakars

26. novembra vēla pēcpusdienā vidusskolas klašu skolēni un skolotājas sanāca kopā, lai paklausītos mūsu klases sagatavoto stāstu par studentiem Brīvības cīņās un kopā padziedātu. Vakaru noslēdzām ar rupjmaizes un dažādu ievārijumu ēšanu, miežu kafijas dzeršanu, kas mūsu skolā ir jau izveidojusies kā ikgadēja tradīcija.

Lai šis vakars izdotos, mums nācās ieguldīt diezgan daudz darba, jo ideju un materiālu sagāde bija diezgan sarežģīta un laikietilpīga. Tomēr daži klases zēni uzņēmās iniciatīvu un sagatavoja priekšnesumu. Visi kopā izdomājām, ka, lai radītu telpā atbilstošu noskaņu, bija vajadzīga sveču gaisma. Atnācēji tika sasēdināti aplī ap simbolisku ugunsкура, kas sastāvēja no koka blūkiem un svečēm. Kā arī, lai godinātu bojā gājušo kadetu piemiņu, visi uzrakstījām viņiem vēstules, kuras iemetām pasta kastītē, lai kadeti tās izlasa, skatoties no augšas - no debesīm.

Sintija Fišmeistere, 11. klases skolniece
Marutas Bīfītes foto

Rosīgs novembris Ērgļu vidusskolā

Novembrim nereti mēdz piedēvēt tādu kā drūmuma piegaršu. Rudens savas rotas jau novilcis, bet ziema - vēl domīga un nevar vien izvēlēties, kuru no baltajiem tērpiem pielairot. Tumsu vien kliecē iedegtais svecītes varoņu piemiņai, mīlestības apliecinājumi Latvijai dzimšanas dienā un pārdomas, klusajos vakaros malķojot siltu tēju.

Skolas dzīvē novembris nekāds klusais mēnesis gan nav bijis. Ar dziesmām un dančiem sagaidīti Mārtiņdienas ķekatiņi, ar entuziasmu veikta trase Lāčplēša dienas nakts orientēšanās sacensībās, aperētas varoņu gaitas lāpu gājienā, radīta Latvijas svētku noskaņa klašu telpu noformējumos, svinēta mūsu valsts dzimšanas diena un daudz jauki un neaizmirstami mirkli gūti skolēnu domes veidotajā pasākumā „Es mīlu Ērgļus!”. Mūsu jaunieši ir enerģijas, ideju un radošuma pārpilni. Par to liecina vēl kāds ļoti nozīmīgs novembra notikums 12. klases jauniešu dzīvē - mācību firmas radīšana un prezentēšana. Deviņās skolēnu mācību firmās, deviņi nopietni biznesa plāni, deviņas spilgtas prezentācijas. Man bija tas gods iepazīties ar visiem šiem biznesa plāniem, tajos paustajām biznesa attīstības idejām, naudas plūsmas aprēķiniem, riska faktoriem, konkurentu analīzi utt. un tad, nedēļu vēlāk, piedalīties firmu prezentācijā kā vienai no žūrijas locekļiem, uzdot jautājumus, baudot jauniešu spēju komunicēt un aizstāvēt savas idejas.

Nedaudz par pašām skolēnu mācību firmām (SMF) un tajās ražoto produkciju:

Nauris Truksnis un Deins Grahoļskis SMF „De&N glass” radīja jaunu produktu, otrreiz pārstrādājot stikla pudeles. Prezentācijā izsmēloši varēja sekot līdz procesam, kā parasta pudele pārtop neparastā svečturī, un žūrija tika pārliecināta, ka drošības noteikumi darba procesā tiek ievēroti.

Šobrīd tik populārās „loom band” rokassprādzītes bija firmas „ORK” darba lauks. Tās vadītāji Oskars Mārtiņš Sirmāis un Roberts Kristers Koklačovs ar nesatricināmu pārliecību vēstīja par sava produkta vienreizību un lietderību un, neapjūkot jautājumu krustugunis, parādīja ievēribas cienīgas oratora spējas.

Dita Zābaka firmā „Staklenag” radīja smalku mozaīku, ar maziem stikla gabaliņiem dekorējot fotoarāmīšus un lādītes. Vizuali tiešām skaists dekors.

Ekopapīrs ar vaniļas, citrona un kanēļa smaržu - šī ideja pieder trīs jauniešiem - Gerdai Blauai, Antai Guzikai un Beatei Zlaugotnei, kuras apvienojušās SMF IK „Ekoraksts”. Ieguldītais darbs ražošanas procesā, skaitļos un aprēķinos, kā arī firmas prezentēšanā guva ievēribu, un žūrija vienbalsīgi 1. vietu lēma tieši viņām.

Bezgala sirsniņi un ar savu īpašo stāstu par koka atslēgas piekariņu idejas dzimšanu sevi pieteica SMF IK „Simater” dibinātājas Simona Bauze un Terēze Bērziņa. Katram no koka veidotajam atslēgas piekariņam klāt pievienotie pavadvārdi šo produktu padarīja vēl īpašāku un personiskāku. Meiteņu veikums tika atalgots ar 2. vietu.

Skolas direktore I. Šaudiņa iepazīstas ar IK SMF „EKORAKSTS” produkciju.

Neparastus plastmasas salmiņu puzurus demonstrēja firma „KUA” un tās darbinieki Kristaps Daniels Kalve, Uldis Bičevskis un Aleksandra Skobaļeva. Optimistiski noskaņotie jaunieši bija atvērti arī jaunām idejām, kas radās tieši prezentācijas laikā.

Ilmārs Suveizda un Jurgis Ļaudaks prezentēja savas firmas „NesEko” iepirkuma maisiņus. Un viņi pārliecināja: par ekoloģiju ir jādomā, un šāds iepirkumu maisiņš kalpos ilgi.

Grāmatu lasot, vajag grāmatzīmi. Protams, var jau tās vietā ielikt pirmo mājās atrasto lapeli, bet var arī izvēlēties īpašas - firmas „Inlasi” ražotās un Sintijas Reinholdes, Lailas Saulītes un Ingas Bedrītes prezentētās grāmatzīmes, kuras veļtās dažādu vecumu un noskaņu lasītājiem.

Tautisko rakstu un draudzības rokassprādes ir Lienes Lindas Ozolas un Ievas Cielavas radītā un SMF „Lottle” īstenotā ideja. Rūpīgs un akurāts darbs ir bijis ieguldīts katras rokassprādes aušanā, darba aprakstā un aprēķinos. Meiteņu darbu atzinīgi novērtēja arī žūrija, piešķirot 3. vietu.

Protams, bija jau arī savas *odziņas* biznesa plānos. Kā gan bez tām? Kādam firma veiksmīgi auga un attīstījās ar progresējošu „mīnuss” zīmi, kāds savam finansistam kā obligātu prasību izvirzīja mūzikas skolas diplomu, kāds biznesa plānā godīgi atzinās, ka grāmatvedis ir pilnīgi nepiemērots šim darbam, kāds zināja, ka nodokļus nemaksās vispār, bet kāds jau no 4 eiro peļņas steidza aprēķināt nodokļos maksājamo summu.

Manuprāt, šī ir bezgala jauka iespēja jauniešiem pašiem radīt un realizēt savu ideju, izrēķināt un saprast, kā šī ideja varētu iedzīvoties plašā preču piedāvājuma vidē, paredzēt draudus, ieraudzīt iespējas un gūt pirmo pieredzi, rakstot savu biznesa plānu.

No sirds gribu pateikt paldies skolotājai Inesei Zlaugotnei un katram mācību firmas dibinātājam par ieguldīto darbu, radošumu un pozitīvajām emocijām un vēlēt, lai gūtās iemaņas nenogulst aizmirstībā.

Santa Lasmane-Radvilaviča,
p/s „Sniķeri” vadītāja

Ērgļu vidusskolas vecāku domes pārstāve
Marutas Bitītes foto

Mācību firmas - ieguvumi vai zaudējumi? Mācību firmu prezentācijas pasākums ir izveidojies par Ērgļu vidusskolas tradicionālo novembra pasākumu. Ieskatam attiecīgā mācību priekšmeta, žūrijas locekļu, AS „Swedbank” pārstāvju un pašu skolēnu viedokļi, vērtējumi par paveikto.

Septembris, oktobris un novembris pagāja, cītīgi domājot par biznesa ideju, to aprakstot un formējot reģistrācijas dokumentāciju.

Patīkams bija biznesa plānu iesniegšanas brīdis, kad valdīja neliels satraukums biznesmeņu rosībā, jo jāzprintē, jāparaksta un jāiešuj visa paveiktā apraksti un vēl jāievēro secība, lai dokumenti tiktu loģiski savietoti. Mācību firmas savu darbu izvērtēja pēc GROW modeļa, konkrēti izvirzot sev mērķi - peļņa, pārdota visa produkcija vai pietiks arī ar to, ka laikā paspēs.

Šogad lielu un atbildīgu darbu veica divi žūrijas locekļi Santa Lasmane Radvilaviča un Dzintars Svilpis, kuri visus plānus izlasīja un izvērtēja pēc kritērijiem. Prezentācijas dienā uzdeva ļoti konkrētus jautājumus par neskaidrajām vietām darbā ar precizitāti - kurā lapā, rindā un teikumā. Dāvis Bērzkalns, mūsu skolas absolvents un kādreiz arī mācību firmas dalībnieks, ierodoties uz prezentāciju, bija pārlūkojis mācību firmu izvietoto informāciju sociālajos tīklos un reklāmu uz stendiem.

Informācija un firmu blogi ir apskatāmi skolas mājas lapas sadaļā „Karjeras izglītība”.

Šogad pirmo reizi biznesmeņus ar balvām atbalstīja AS „Swedbank”, kas lika jauniešiem par sava darba kvalitāti pārtipēt īpaši, jo dāvanu kartes motivēja.

Liels paldies žūrijai, kura uzdeva gan āķīgus jautājumus, gan atbalstīja un uzmundrināja, par darbu!

Inese Zlaugotne,
ekonomikas un uzņēmējdarbības skolotāja

Marutas Bitītes foto

Žūrijas komisija.

Neņemot vērā darbu izpildes dažādo līmeni, bija patīkami vērot, kā ikviena komanda aizstāvēja savu viedokli, atbildot uz žūrijas jautājumiem. Es un, man likās, arī lielākā daļa jauniešu šo pasākumu uztvērām kā „biznesa rotaļas vidusskolēniem”, tāpēc nākamajiem absolventiem novēlu veiksmi uzņēmējdarbībā, kad „rotaļu” laiks būs beidzies. Kas zina, varbūt kāda kriptaiņa no šīs pirmās pieredzes noderēs?

Dzintars Svilpis,
z/s „Gruņģi”

Paldies par profesionāli noorganizēto pasākumu ar SMF prezentācijām! Ļoti patika ideja, ka Ērgļu vidusskolā šāda mācību firmu izveide ir obligāta katram skolēnam. Iesaistītajiem jauniešiem tas bija liels izaicinājums. Domāju, ka kopumā katrs varēja atrast sevī uzņēmēja potenciālu, jo absolūti visi jaunie komersanti parādīja savas zināšanas uzņēmējdarbības uzsākšanas procesa strukturēšanā, sākot ar dibināšanas dokumentu sakārtošanu, grāmatvedības un finanšu analizēšanu, idejas realizācijai paredzēto izejmateriālu atrašanu, kā arī, pats galvenais, - noieta tirgus izpēti un aptveršanu.

Patīkami, ka cilvēki bez iepriekšējas uzņēmējdarbības pieredzes spēj un var realizēt neiedomājamas idejas, kas top no absolūti ikdienišķām un vienkāršām lietām mums apkārt. Novēlu, lai arī turpmāk nezdū entuziasms, iedvesma un radītāprieks!

Vēlreiz paldies par siltu uzņemšanu!
Uz sadarbību nākotnē!

Swedbank
Karīna Bērziņa,
Klientu apkalpošanas vadītāja
Madonas filiāle „Swedbank” AS

21. novembra rīts. Pa skolu aktīvi kursē nervozi 12. klases skolēni. Jo kā nu ne, viņiem šis bija ļoti nopietns mācību firmu prezentācijas rīts, kad tos vērtēja kompetenta piecu cilvēku žūrija - Santa Lasmane Radvilaviča, Dzintars Svilpis, Dāvis Bērzkalns un Karīna Bērziņa no „Swedbank”.

Jau no pirmās ekonomikas stundas 12. klases mērķis bija izveidot veiksmīgas skolēnu mācību firmas. Pirmais mūsu uzdevums bija līdz 14. novembrim izveidot visus uzņēmuma dibināšanas dokumentus, sākot no apraksta un beidzot ar līgumiem starp vadītāju un darbiniekiem. Šis dokumentu veidošanas process bija ļoti interesants, jo mēs praktizējāties ne tikai kā vadītāji un dibinātāji, bet daļa arī kā grāmatveži un mārketinga speciālisti.

Visi 12. klases skolēni apvienojās 9 skolēnu mācību firmās.

Simona Bauze un Terēze Bērziņa atzīst: „Mēs ražojām un ražojam vēl joprojām oriģinālus koka atslēgu piekariņus. Ceļš bija garš un pārbaudījumiem pilns, bet beigās mēs abas bijām gandarītas, jo „Swedbank” rīkotajā konkursā ieguvām godpilno 2. vietu.”

Inga Bedrīte, Sintija Reinholde un Laila Saulīte: „Mēs šī gada 1. septembrī izveidojām savu mācību firmu „RSB Inlasi”, kuras uzdevums bija grāmatzīmju veidošana. Mācību firmas darbs bija grūts. Sākumā bija jāizstrādā biznesa plāna teorētiskais apraksts, tad jāgatavo grāmatzīmes. Produkcijas veidošana bija interesants un radošs process, kura laikā mēs pilnveidojām savas zināšanas rokdarbos - šūšanā un tamborēšanā. Izveidojām 10 dažāda veida grāmatzīmes - stūra grāmatzīmes, no filca un tamborētas. Biznesa plāns bija pārbaudījums ikvienai no mums, tā bija jauna pieredze un zināšanas, kas palīdzēs turpmākajā dzīvē. Protams, darbs bija grūts un dažkārt šķita, ka neiespējams, tomēr ir prieks un gandarījums par padarīto

Gerda Blaua, Anta Guzika un Beate Zlaugotne atzīst: „Mēs nodibinājām uzņēmumu IK SMF „EKORAKSTS”, kas nodarbojas ar otrreizēju pārstrādāta papīra ražošanu, kam ir pieejamas dažādas krāsas un smaržas. Kopumā rezultātu vērtējam pozitīvi, lai gan sākumā bijām nedaudz skeptiskas. Uzņēmuma darbības laikā mēs visas trīs guvām pieredzi gan mārketingā, gan grāmatvedībā, gan uzņēmuma vadībā. Bijām ļoti laba komanda, un, kas to lai zina, varbūt nākotnē veidosim savu kopīgu biznesu.”

Ieva Cielava un Liene Linda Ozola atzīst: „Mūsu mācību firma IK SMF „LOOTLE” nodarbojas ar dažāda veida pītu draudzības rokassprāžu un aproču izgatavošanu. Mēs lepojāmies ar produktu kvalitāti un unikalitāti, jo katra rokassprāde ir simts procentīgs roku darbs. Izveidojot šo mācību firmu, mēs apguvām jaunas prasmes un ieskatu grāmatvedībā, mārketingā, kā arī ieguvām nelielu ieskatu uzņēmumu darbībā. Mācību firmas sniegtā pieredze un tirdziņa ienākumi mums sniedz iespēju turpināt attīstīt mūsu mācību firmu, ja mēs izlemsim tam par labu.

Kopumā mācību firmas pozitīvi vērtēja gan žūrija, gan paši skolēni. Šis nepārprotami bija viens liels izaugsmes uzdevums, kur izpildes laikā nācās bieži lauzīt galvu visiem 12. klases skolēniem. Tagad pēc šī nopietnā darba mēs varam uzelpot un ar jaunu sparū ķerties klāt mācībām, jo pirmais eksāmens vairs nav aiz kalniem!

Gerda Blaua, 12. klases skolniece, IK SMF „EKORAKSTS” dalībnice

Zibakcija „Esī redzams!”

11. klases skolēni bija pirmie, kuri uzņēmās izmēģināt savus spēkus, rīkojot zibakciju Ērgļu vidusskolas spēles „Izkrāso IKdienu!” ietvaros.

24. un 27. novembrī 11. klases skolēni ietērps apģērbos ar horizontālām svītrām, lai pievērstu skolasbiedru uzmanību gājēju pārejām un ceļu satiksmes noteikumiem, it īpaši gada tumšajā laikā. Cerams, ka tikām pamanīti un ievēroti.

Vēlējāties noskaidrot, vai atstarotāji mūsu skolā ir bieži sastopami, tāpēc devāmies veikt mazu aptauju, jautājot skolēniem un skolotājiem, vai pie somām un jakām ir atstarotāji. Mēs palūdzām, lai tas tiktu apstiprināts, parādot pašu atstarotāju. Par mazu apbalvojumu atstarotāju lietotājiem pasniedzām konfekti, bet pārējie diemžēl palika ar garu degunu.

5. klase, ieraugot mūs ar konfektiem, uzreiz prasīja, kas jādara. Uzzinot, ka jāparāda atstarotāji, visi metās pēc savām somām, lai tos mums atrādītu un par to saņemtu konfekti.

12. klase īpaši nevēlējās mums vēltīt savu laiku, bet, ieraugot konfekšu trauku, bija gatavi darīt visu, ko liek. Arī viņi, parādot atstarotājus, saņēma balviņu.

Kopā apjautājām 105 cilvēkus - gan skolēnus, gan skolotājus. 39 cilvēkiem atstarotāju nav, bet 66 ir. Pricējamies par to, ka vairākumam tomēr nav vienaldzīga pašu drošība. Īpaši vēlamies uzslavēt Jurgis Ļaudaku, Ilmāru Suveizdu un skolotāju Beķeri par to, ka viņiem vienīgajiem ir atstarotājas vestes.

Būsim prātīgi un rūpēsimies par savu drošību paši!
REDZAMS, TĀTAD - DZĪVS!

Rūta Baranovska, 11. klases skolniece

„Talantu šovs” 5. klasē

21. novembrī notika mūsu pirmais klases vakars. Tas bija atraktīvs. Liels paldies klases kultorgiem Kristai un Laumai par šo brīnišķīgo pasākumu, kuru saucām par „Talantu šovu”. Jau nedēļu pirms klases vakara tika pateikts, ka jāgatavo priekšnesumi, bet vienā priekšnesumā nedrīkst būt vairāk par četriem dalībniekiem. Visi klases skolēni bija piedalījušies atraktīvu priekšnesumu sagatavošanā, kuros atklāja savus talantus. Piemēram, īpašs bija triju klaunu priekšnesums, kura laikā skatītāji nevarēja novaldīt smieklus. Un šos trīs klaunus sauca - Kristiāns, Markuss Š. un Tomass. Vēl Benita spēlēja klavieres, Rainers - saksofonu, Andai un Veronikai bija ļoti jautrs teātra uzvedums. Markusam Z. bija skaistas deju kustības, Eduardam - paša sakomponēta melodija. Artūram bija priekšnesums ar basketbola elementiem, Krista un Lauma sinhroni vingroja, bet Santa - zīmēja.

„Pēc talantu šova” mēs devāmies uz mūsu skaisto fizikas klasi, kurā saimniekoja klases audzinātāja Anna Ieleja. Tur mielojāmies ar gardumiem un klausījāmies lielisku mūziku. Otrajā vakara daļā spēlējām jaukas un smieklīgas spēles. Beigās bija diskotēka. Dažas reizes bija pārtraukumi, tad atkal paspēlējām kādu spēli. Klases vakars tiešām bija izdevies! Tas ilga no plkst. 17:00 līdz 20:30, pēc tam trīsdesmit minūtēs mēs visi sakopām klasi un zāli un devāmies mājup.

Man šķiet, ka šis klases vakars mūs arī satuvināja kā klasesbiedrus.

Matīss Grīguško, 5. klases skolnieks

„Es mīlu Ērgļus”

Pasākumam Ērgļu vidusskolas skolēnu dome gatavojās savlaicīgi, darbs atradās katram domniekam. Tika izveidoti kopumā pieci uzdevumi: jāuzmin Ērgļos zināmi cilvēki, jāatpazīst Ērgļu visdažādākās vietas, jāuzmin latviešu dziesmas bez vārdiem, jāizskaidro dažādi jēdzieni.

Pasākumu „Es mīlu Ērgļus” veidojām pēc TV3 šova „Es Tevi mīlu, Latvija” principa, mēģinājām uzdevumus veidot tuvu paraugam. Un, manuprāt, mums tas izdevās. Skolas šovā piedalījās visas klases šādās grupās: 4.-6. klasei, 7.-9. klasei un 10.-12. klasei. Visu pasākuma laiku skatītājus un dalībniekus izklaidēja Rimants un Jānis, jo viņi šoreiz bija vakara vadītāji, kuri izpildīja savu darbu izcili. Tika izveidota skolēnu domes žūrija, kura uzmanīja, lai uz visiem jautājumiem tiktu atbildēti pareizi un loģiski, šo darbu veica Beāte un Kristers.

Pasākums bija interesants, jo bijām sagatavojuši jautājumus, kuri daudziem ērgļeniešiem liktos sarežģīti. Jau vairākus gadus skolā novembra pasākumi gandrīz vienmēr ir erudīcijas konkursi, tieši tāpēc zālē netrūka skatītāju. Aptuveni pēc stundas šovs bija beidzies, un domnieki devās uz sapulci noskaidrot, kura klašu grupa tad ir visgudrākā pasākumā „Es mīlu Ērgļus”. Bet pēc ilgas sarunas nolēmām, ka šoreiz būs uzvarējusi draudzība, likām, lai viens otram paspiež roku un pasaka kādu labu vārdu, izdalījām katram dalībniekam pa gardumam. Un šā gada erudīcijas pasākums bija noslēdzies.

Pirmo reizi domes diskotēku organizējām skolas sporta zālē. Diskotēkā ieradās neredzēti daudz cilvēku, un dalībniekiem tā ļoti patika. Klāvs bija noorganizējis arī foto stūrīti. Pasākums bija izdevies, un es ceru, ka uz skolēnu domes pasākumiem ieradīsies un tajos piedalīsies daudz vairāk cilvēku nekā līdz šim.

Līdz nākamajam pasākumam janvārī!

Adīna Blaua, skolēnu domes pārstāve
Klāva Andriksona foto

Rudens ekskursija

20. novembrī mēs, 11. un 10. klase, devāmies rudens ekskursijā. Diena bija apmākusies, bet tas neliedza izbaudīt jauko ekskursiju.

Visu dienu pavadījām galvaspilsētā - Rīgā. Pirmais pieturas punkts bija Žaņa Lipkes muzejs Ķīpsalā. Man ļoti patika būt šai vietā, jo, tajā ieejot, es sajutos pavisam savādi. Likās, ka patiešām esmu tajā pašā ēkā, kur pirms daudziem gadiem slēpās vairāki no geto izbēguši ebreji, kurus Žanis Lipke mēģināja glābt. Grūti jau iedomāties, kā 3x3 metrus lielajā telpā var ietilpt 8 cilvēki, bet vēl grūtāk aptvert, ja tajā ir pat vairāk par 8 cilvēkiem. Muzejā mēs arī ieraudzījām šo 3x3 metrus lielo bunkuru, uz kuru lūkojāmies no bēniņu stāva. Skatoties lejā, redzējām filmu, kurā Lipkes sieva stāsta, kā viņi ir pārdzīvojuši šo laiku. Klausoties, ko stāsta gide, fonā bija dzirdamas suņa rejas un savāda mūzika, kas šī muzeja gaisotnei piešķir īpašu noskaņu. Arī noformējums tur bija ļoti labi izdomāts.

Nākamā pietura mūsu ekskursijā bija Bērnu Zinātnes centrs „Tehnoannas pagrabi”. 1,5 stundu garā ekskursija pasrēja kā vēja spārnēm. Tur mēs visi jutāmies kā mājās, bija ļauta brīva vaļa, un katrs pēc savām interesēm izpētījām, kas tur atrodas. Tad visi iegājām piepūšamajā planetārijā, kur mums pastāstīja par zvaigznēm. Bet vēlāk pa mazām grupiņām devāmies lejā uz labirintu, kas ved zem Rīgas. Bija bailīgi, jo eja vienā brīdī palika tik šaura, ka vēlējamies iet atpakaļ, bet saņēmāmies un no labirinta izgājām ārā, kur mūs sagaidīja vēl vairāk interesantu lietu. Tur mums rādīja eksperimentus, kā dabā rodas tornado un zibens.

Ekskursijas noslēgums bija kā saldais ēdiens, jo mēs devāmies uz „Arēnu Rīga”, kur atbalstījām mūsu hokeja komandu „Dinamo Rīga”. Todien viņiem bija spēle pret Bratislavas „Slovan”. Spēle bija ļoti aizraujoša, neviens nevēlējās zaudēt, visus trīs periodus rezultāts bija 0:0. Tāpat beidzās arī papildlaiks, tā ka pienāca brīdis bullīšiem, kuros beidzot „Dinamo Rīga” guva uzvaru ar rezultātu 1:0.

Priecīgi un ar labām emocijām devāmies mājās. Diena bija nogurdinoša, bet toties izdevusies un ļoti pavadīta.

Marta Vaska, 11. klases skolniece

Volejbola sacensības

Šī gada novembrī norisinājās ikgadējās skolu sacensības volejbolā 10.-11. klašu skolēnu komandām meiteņu un zēnu grupās. Šis pasākums notika Madonas sporta hallē.

No Ērgļu vidusskolas uz sacensībām devās gan meiteņu, gan zēnu komandas. Katrai bija paredzētas trīs spēles, lai tiktu ārā no grupas, bet uz meiteņu sacensībām viena komanda neieradās, kā rezultātā komandai bija jāspēlē divas spēles, kuras diemžēl zaudējām (Madonas 2. vidusskolai (25:17) un Madonas Valsts ģimnāzijas 1. komandai (25:7). Zēniem veicās labāk, un viņi ieguva 4. vietu. Apsveicu piūšu komandu ar šo sasniegumu! Gan meitenēm paveiksies nākamajā reizē.

Šajās sacensībās tika gūta pieredze, jaukas un satraucošas sajūtas un patīkamas atmiņas. Neņemot vērā zaudējumus, meiteņu komanda mājās brauca ar augsti paceltām galvām, labu noskaņojumu un domu, ka nākamreiz spēsim tikt tālāk par pēdējo vietu.

Laura Auguste, 11. klases skolniece

Laiks grāmatai

Atkal nemanot piezagušies garie un tumšie ziemas vakari. Kad baltā sniega sega kavējas apsegt salā stingstošo zemi un ārā ir nepatīkami drēgns, tā vien kārojas paņemt karsti kūpošu tējas tasi, ieritināties dīvēnā stūrī zem segas un doties iztēles pasaulē, ko uzbūvē aizraujošs grāmatas sižets. Šis patiešām ir īstais laiks GRĀMATAI! Ja arī nekad iepriekš neesi piedzīvojis tās sajūtas, ko sniedz laba lasāmviela, noriskē, izvēlies kādu no grāmatām, un tev noteikti iepatiksies iespēja ceļot laikā un telpā, iejusties kāda cita domu un pārdzīvojumu pasaulē.

Ērgļu vidusskolas bibliotēka ir sarūpējusi jaunu grāmatu klāstu, ņemot vērā dažādu literāro gaumju un vecuma lasītāju intereses. Un tādad:

- Grega dienasgrāmatu fanus aizraus Dž. Meresa „Normana pasaule” (1. un 2. grāmata).

- Mazās lasītājas priecāsies uzzināt jaunākos Nikijas piedzīvojumus nu jau ceturtajā R. Raselas „Nikijas dienasgrāmata” un, iespējams, atradīs sev jaunu draudzeni A. Pantermilleres un D. Kolas „Lotas dienasgrāmatas” lappusēs.

- Humora pilns bērnu skatījums uz pieaugušo pasauli un seriāla cienīgi sižetiskie virpuļi ieraus J. Zvirgzdiņa grāmatas „Konteineru meitene Rudite” neparasto notikumu pasaulē.

- Ja saista stāsti par raganām, burvjiem, rūķiem un pūķiem, par amuletiem, maģiju un mistiskiem noslēpumiem, tad noteikti jāizlasa V. Kaijaka „Melnais kamols-amols-mols”, A. Deilas „Raganu čuksti” un K. Paolini „Eragons”.

- M. Peiveres „Tumšās senatnes stāsti” (6 grāmatu cikls - „Vilkabrālis”, „Garagājējs”, „Dvēseļēdājs”, „Izraidītais”, „Zvēresta lauzējs” un „Spoku mednieks”) aizvedīs lasītāju sensenos laikos tālālā zemē, mācot izpratni par labo un ļauno. Šīs grāmatas patiks tiem, kas interesējas par mežonīgo vēsturi, leģendām un dabu.

- Atkalsatikšanās ar iemīļotajiem varoņiem Vinniju Pūku, Sivēnu, Trusīti, Kristoferu Robinu un citiem sola D. Benediktusa „Atgriešanās Septiņjūdžu Mežā”.

- Daudziem lasītājiem tik populāro vampīrsāgu tematiku savā stilā turpina rakstnieču P. K. Kastas un Kristīnas Kastas (mātes un meitas) Tumsas Nama romānu cikls „Iezīmētā” un „Nodotā”.

- „Krēslas” sāgas autore S. Meieres darbu cienītājiem noteikti patiks viņas jaunais romāns „Klejoņtāja” - stāsts par mīlestības spēku un cilvēka dziļāko būtību.

- Mistiski notikumi, baisi pagātnes noslēpumi, ģimenes attiecību drāmas un allaž aktuālie pusaudžu identitātes meklējumi neļaus atslābt, lasot S. Elfgrenas un M. Strandberga romānu „Aplis” un I. Abedi bestselleru „Čuksti”.

- Tiem, kam tumšajos vakaros kārojas izbaudīt asākas izjūtas, īstā grāmata būs K. Molda „Baisais ceļojums” - desmit šaušalīgi klasikas un oriģinālie spoku stāsti.

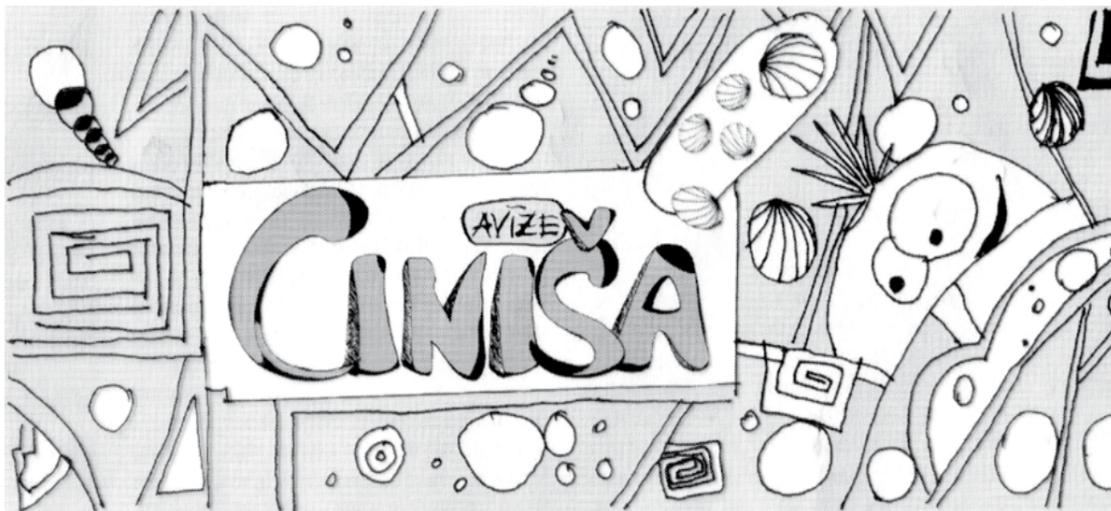
- Savukārt, lai, Ziemassvētku dāvanu saņemot, nebūtu jāsamulst par laikus neiemācītu pantīņu, lieti noderēs P. Brūvera dzejoļu krājums lieliem un maziem „Mēs te ap eglīti”.

Lasītāj, lai tev šajā piedāvājumā klāstā izdodas atrast savu - īsto grāmata!

Maruta Biķite,
Ērgļu vidusskolas bibliotekāre

“Skolu Ziņas”

Redaktore: Rūta Baranovska 11.klase; Sintija Fišmeistere 11.klase; Laura Auguste 11.klase Izdevējs: Ērgļu novada dome.
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļu, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA "Erante", Madonā, Saieta laukumā 2a.
Metiens 550 eksemplāri

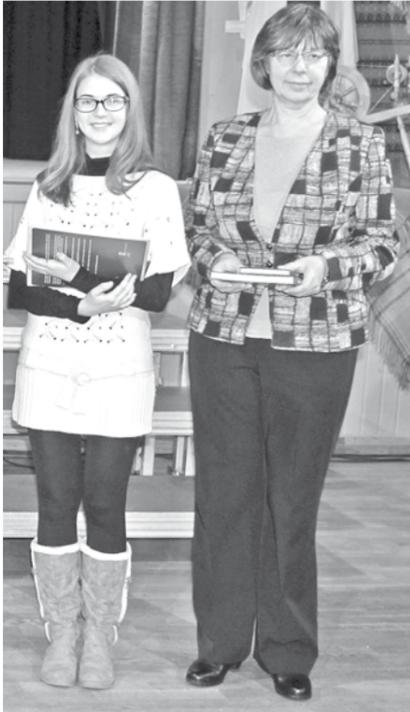
Skolu literārā avīze

2014. gada decembris Nr.12 (119)

„Ciniša Avīze” piedāvā ieskatīties R. Blaumaņa 10. literārā konkursa nominantu darbos. 11. klases skolniece Marta Vaska saņēma žūrijas atzinību.

„Es meklēju ideālu starp dzīviem cilvēkiem” (R. Blaumanis)

Ideāls - pilnība, nevainojams, arī cildens paraugs. Ideāls - centieni augstākais galamērķis. Sabiedriskais, tikumiskais, estētiskais ideāls. Esmu atšķīrusi latviešu valodas skaidrojošo vārdnīcu, lai noskaidrotu, kas tad īsti ir ideāls, vārds, kuru piesauc un kuru var dzirdēt teju vai visur. Ideāla ģimene, ideāls darbinieks, ideāls politiķis, ideāls augums, ideāls svars, ideāls randiņš, ideāls vakariņas... Ne tikai starp cilvēkiem tas tiek meklēts, bet pat jebkurā lietā, pat ideāls zibens attēlojums mūzikā. (..)

Marta Vaska ar skolotāju Indru Roni konkursa noslēguma pasākumā.

Ideāls... ideāls... ideāls un pēkšņi ap mani sāk griezties visi vārdiņi arvien ātrāk, ātrāk, un pēkšņi šis ideālais tornādo aizrauj mani sev līdz. No spožajam gaismiņam apkārt aizklāju acis ar plaukstām, un, tikpat strauji kā sācies, šis brīnums norimst. Lēnām atveru acis, es sēžu krēslā, manas rokas uz galda, tās apņēmis pats rakstnieks Rūdolfs Blaumanis.

Liekas, ka dzirdu balsi... „Mans bērns, man šķiet, tu būsi par daudz iešūpojusies tajās Braku taku Ievīnas šūpolēs.” Bet kāpēc tad jūs esot teicis, ka ”Es reti meloju, bet pret draugiem nekad!” Vai ideāli cilvēki maz drīkst melot? Vai maz iespējams dzīvēt iztikt bez meliem? Reizēm tie pat vajadzīgi un palīdz labāk par skarbu patiesību.

Tomēr jūs pats ļoti labi atbilstat manam priekšstatam par ideālu cilvēku. (..) Jūs rūpīgi gatavojāties uz tikšanos ar klausītājiem un arī apkārt sev gribējis redzēt kārtīgus cilvēkus. Jums nepatika alkohola cienītāji, bet kāpēc tāda labvēlība pret Edgaru „Purva bridēja”?

„Jā, bija Edgars brašs, drosmīgs, taisnīgs, bet no ideāla viņu attālināja nodošanās uzdzīvei, puisis nespēja atbrīvoties no vieglprātīgiem ieradumiem. Pat Kristīnes ietekme nelīdzēja. Edgars bija kā daudz, kam kaut kas jāpierāda draugu priekšā, un labie nodomi pagaisa kā ziepju burbuli gaisā. Un Kristīne, jūs domājat, ka viņa bija tas ideāls? Manuprāt, nebūt. Jā, čakla, godīga, skaidra meitene, bet viņas rīcība pret Akmentiņu? Labi, pieņemsim, Kristīnes cerības tika sadragātas, viņas jūtas aizvainotas, bet, vai, nespējot tikt galā ar Edgara vājībām, ir jātraumē cits cilvēks? Jā, tieši tā, jātraumē! Akmentiņš bija kā ielāps Kristīnes sāpošajai sirdij, bet, vai drīkst tā izmantot otra cilvēka jūtas? (..)

„Droši vien tāpēc es jūsu darbos laikam tikai vienu varoni atradu, kuru varētu dēvēt par ideālu. Tas ir krietnais kalps Mikus „Pazudušajā dēlā”. Strādīgs, nedzērājs, vienmēr laipns pret savu tēvu. Lai gan arī Kārlēnam no „Nāves ēnā” nevarētu šajā ziņā pārmest. Viņš bija jauns, kluss, mierīgs, kā sevi ierāvis. Kāpēc viņam nedāvājāt brīnumaino izglābšanās iespēju? (..)

„Jā, šajā darbā tā bija. Tā ir cīņa ar sevi, cīņa ar dabu, cīņa ar apstākļiem.” „Jūs ar lielu rūpību esat izturējies pret uzrakstīto, daudzkrāt pārlasījis un pārlabojis, kāpēc tādas briesmas „Raudupietē”? Kāpēc tomēr tā paliek, ka mazajam Matīšīnam jāaiziet bojā? Cik tas gan ir briesmīgi, kas tā par mīlestību, ja var upurēt savu bērnu? Raudupietei jauna puīša jūtu apliecinājumi šķiet svarīgāki. Viņu gan mocījuši smagi iekšēji pārdzīvojumi - izšķirties starp mīlestību vai dēlu. Neticu, ja būtu pārdzīvojumi, tad māte izšķirtos par dēlu.”

„Ne vienmēr cilvēkā labais uzvar, ļaunā puse arī liek par sevi manīt.” „Es iedomājos par savu mazo brālīti Kārlīti. Daudzi saka, lai neizlūtinām. Te nu es iedomājos par jūsu darbu „Pazudušais dēls”, par Krustiņu. Viņš vēlējas, bet tomēr nespēja izrauties no dīkās un nelietderīgās dzīves, pats tajā vainojot māti, kas viņu izlūtinājusi. Tēvs Roplainis, ciets, nelokāma rakstura, stingrs morāles jautājumos, pārdzīvo dēla pakļāšanu, kurā vaino sevi, jo, kamēr pats dzinies pēc mantas, dēla audzināšanu atstājis sievas ziņā. Katrs šausta sevi, pārdzīvo, un atkal ideāli kaut kur tālumā. Tāpat „Indrānos” jūs radāt ģimenes traģēdiju. Edvards, lepnais un blēdīgais dēls, izkrāpa tēva mājas. Iespējams, viņš gribēja būt laipnāks un labāks pret vecākiem, bet vīrieti iespajdoja leva. Atkal cilvēciskās vājības guva virsroku, proti, manta un nauda, ne žēlums un līdzjūtība, un mīlestība pret vecākiem. (..)

Rakstnieks sēž, klusējot raugās manī un smaida, it kā mudinot runāt tālāk. „Mūsu saruna nebūtu pilnīga, ja nepieminētu „Skroderdienas Silmačos”. Par Aleksi izlasīju, ka reiz kādā recenzijā par darbu teikts, ka viņa tēls esot nereāls. Kas gan tur nereāls, tipisks vīrietis, kādu arī šodien netrūkst. Mīl vienu, bet kaut kādu misēkļu vai neapdomības dēļ saderinās ar citu. Labi, ja vēl laikus apdomājas, bet var gadīties, ka šāds cilvēks bojā dzīvi sev un, galvenais, otram cilvēkam, kurš, neko nenotiekot, dzīvo ar domu par ģimeni un tās laimīgo nākotni. Kāds varbūt teiks, ka šis starpgadījums ir maza mācība lepnajai Antonijai, kura reiz sāpīgā nabadzīgo skroderi Dūdaru un mīlestības vietā izvēlējusies mantu. Bet, kurš gan var droši pateikt, kā būtu, ja būtu... Un kaut arī lugā nav ideāla, bet neviens tēls arī nav negatīvs, un ar to arī pietiek. Sīkās piedzīvotās neveiksmes un cilvēciskās vājības, kas piemīt šiem tēliem, padara viņus tik mīļus mums visiem. Ievīnas, Kārlēna un Rūda nebēdnībās raugoties, es redzu sevi un savus draugus šodien. Darba varoņi izdara ne mazums kļūdu, piedzīvo neveiksmes, taču sirdī viņi visi ir labestīgi un gaiši cilvēki. Viņi izdara izvēli par labu mīlestībai, ģimenes laimei un satīcībai, kas ir lielākās vērtības pasaulē.”

Iestājas klusums. Es vēroju rakstnieku, kurš domīgi raugās logā. Un atkal tas sākas, šis mirguļojošais virpulis, kurš šoreiz sagriežas aiz rūts. Es kā apburta veros uz to, gaisma kļūst arvien spožāka, spožāka... Pēkšņi sajūtu kādu roku sev uz pleca. Tā ir mamma. Izrādās, esmu savā istabā pie rakstāmgalda. Izbrīnīti veros logā. Vai tiešām esmu savā istabā? Bet kā tad Braku mājas? Tas bijis tikai sapnis vai tomēr īstenība? Es meklēju ideālu... kas, manuprāt, ir kā ar apvārsni, kuru nekad nevar sasniegt. Kaut gan, ja tā piedomā, ir daudz kas tuvs ideālam. Koncerti, teātra izrādes, kino, literatūra. Mani mulsina fakts, ka cilvēki, kuri rada šos darbus, bieži skeptiski izturas pret tiem. Te tas nav izdevies, te vēl jāpiestrādā... Ja skatītājiem un klausītājiem patīk, ja darbi tiek godalgoti, tad taču nav slikti. Kāpēc cilvēki paši uzceļ ap sevi šos nepiepildāmos cietokšņus? Dzīvojam taču vienreiz, paslavēsim citus un sevi, teiksim vairāk labu un uzmundrinošu vārdu, novērtēsim to, kas mums tiek sniegts. Varbūt es tagad pateikšu ko banālu vai gluži pretēji - patētisku, bet es tiešām ticu: ja mēs katrs savus pienākumus veiksim tā, ka to var novērtēt ar „labi”, mēs pietuvosimies tam nesasniedzamajam ideāla apvārsnim. Es droši zinu, ka man ir savi ideāli, mani ideāli - mana ģimene!

Es nolieku pildspalvu, veros ārā pa logu... Es meklēju...

Marta Vaska, 11. klase Ilzes Daugiallo foto

Mazliet smaīdam

(no R. Blaumaņa literārās prēmijas 10. konkursa darbiem)

- ✓ Brīnos, kā autors spēja mani ievilkēt grāmatā.
- ✓ Man ir grūti nepiesieties noveles daudzajiem sīkumiem.
- ✓ Esmu sācis šķirstīt savu smadzeņu atmiņu grāmatu.
- ✓ Rakstot es izbārstu savas fantāzijas pa prātu.
- ✓ Man bija maz atbilžu, tas mani slīcināja vēl lielākās pārdomās.
- ✓ Jums nav nojausmas, cik daudz mūsdienās bērni zina.
- ✓ Visa pasaule ap mums, bērniem, vien griežas.
- ✓ Ar bērniem problēmu vienmēr ir daudz.
- ✓ Cilvēks staigā pa pasaules ceļiem, likumus mezdams.
- ✓ ikai cilvēks pats var izlemt, kādus vējus viņa dzirnavas mals.
- ✓ Cilvēkam nevar nebūt neviena trūkuma, jo tad viņš nav cilvēks.
- ✓ Ideālu var atrast arī vienkāršajos cilvēkos, pie tam dzīvajos.
- ✓ Mierīgā situācijā visi cilvēki ir normāli un tuvu ideālam.

- ✓ Kad rodas konflikts, cilvēki pārstāj turēt sevi rokās, un parādās otra monētas puse.
- ✓ Lasīšanu sauc par sapņošanu ar atvērtām acīm.
- ✓ Ideāla meklēšana ir mazdārziņa ierīkošana plūstošās smiltīs.
- ✓ Katram ir savas vaboles galvā un skeleti skapī.
- ✓ Ja dodaties zvejā, nevediet uz ledus sev līdzīgi zirgus. Visi zina, ka zirgi ir pietiekoši smagi dzīvnieki, un tas arī var būt viens no iemesliem, kāpēc atdalījās ledus šajā traģiskajā novelē.
- ✓ R. Blaumaņa darbos kaislības versmo kā uguns liesma malkas pagālēm pārpildītā kamīnā.
- ✓ R. Blaumanis liek lasītājam no vienkārša teikuma izplūst asarās vai no mazas rindkopas pārdomāt savas dzīves lielākās vērtības.
- ✓ R. Blaumanis ir cilvēks, par kuru skolā domāju katru dienu.
- ✓ R. Blaumanis dzīvoja tādā laikā, kad nebija iespējas izteikties, bet paskaties – viņam itin labi sanācis tāpat.
- ✓ Rakstniekam nevajadzēja uztraukties par tādu fizioloģisku vajadzību kā pārtikas pieejamību, ņemot vērā viņa tēva profesiju.

Citātus no skolēnu darbiem izrakstīja Mārīte Breikša

5. klases pašportrets

Klasē esam 18 skolēni - 6 meitenes un 12 zēni.

4 skolēni raksta ar kreiso roku.

Mūsu klasē viens zēns un viena meitene spēlē saksofonu, viens zēns - trompeti un viena meitene - klavieres.

Mākslas skolā mācās 7 skolēni - 4 meitenes un 3 zēni.

Basketbola pulciņu apmeklē 3 meitenes un 5 zēni, bet visi skolēni prot slidot.

Ja dara viens, tad dara visi, ja nedara visi, tad nedara neviens.

Klasē ir gan strīdi, gan labas atmiņas. Gadās, ka sakašķējamies par sīkumiem vai ne par ko, bet pēc dienas esam atkal labākie draugi.

Cits citam izpalīdzam, dažreiz esam nepaklausīgi un izklaidīgi. Kā gan bez tā? Citādi dzīve būtu neinteresanta. Daži dzīvo it kā savā pasaulē. Nu, protams, bez sapņotājiem neiztikt. Dzīvojam it kā ar savu prātu, bet, kad uznāk slinkums - citu galvas gudrākas. Vienmēr blakus ir klasesbiedri, kuri iepriecina, kad uznāk bēdas. Mēs sveicam jubiliārus ar mazām dāvanīņām, un mūsu klases zēni ir smieklīgākie skolā. Citreiz visi kopā izdarām arī kādu blēņu. Tomēr skolā patīk viss, pat stundas.

Mēs mācāmies būt atraktīvi un draudzīgi, jauki un omulīgi, mīļi, labsirdīgi un gudri. Paši izdomājam jaunus spēles. Katram klasē ir savs pienākums, kuru labi izpildām. Bet mums patīk kopīgi darīt lielus darbus - tīrām klasi, slaukām putekļus no plauktiem un mazgājam solu virsmas.

Mūsu klasē ir vislabākie skolēni un labākā klases audzinātāja. Mēs mēģinām vienmēr sadarboties, mācoties, sportojot, gatavojot priekšnesumus, ceļot sniega cietoksni. Mums ir draugi arī lielajās klasēs.

Klasē daudzi skolēni ir prātīgi, bet - daži vieglprātīgi, citi ir gudri, bet daži - delverīgi. Un tieši tas veido mūsu klasi. Attiecības starp klasesbiedriem lielākoties ir labas, tikai dažreiz uznāk niķi.

Mēs esam neuzvarami pikošanās cīņās. Kad bija uzsnidzis pirmais sniegš, visa klase kopīgi gājām uz stadionu un cēlām lielu sniega mūri. Stāvējām ķēdītē un cits citam padēvam sniega pikas. Tad vēlām lielas bumbas klāt mūrim. Nevienam nesēdēja bezdarbībā, jo visi darbojāmies. Skolotāja vadīja stundas citām klasēm, tāpēc nevarēja piedalīties mūra celšanā, bet sūtīja mums milzum daudz spēka.

Gandrīz vienmēr no rītiem mēs pulcējamies mūsu skaistajā klasē, sasveicināties un ejam uz stundām. Mūs vienmēr sagaida klases audzinātāja. Klase var lepoties ar mūsu skolotāju. Viņa ir mīļa un jauka.

Klasesbiedru atziņas apkopojā Markuss Šaicāns Marutas Bītiņas foto

Kamēr svecītes deg,
Kamēr vien esi dzīvs,
Viss tu vēl vari būt.
Vēlies, tikai vēlies!

Tā saka Māra Zālīte savā lugā „Meža gulbji”.
Bet ko visvairāk vēlas J. Zālīša Sausnējas
pamatskolas skolēni, sagaidot Ziemassvētkus un
gadu miju? Lūk, daži fragmenti no viņu
domrakstiem!

Es vēlos, lai nākamgad klases audzinātājs ir
skolas direktors, jo viņš ir labs. Ļoti gribas
mācīties mūzikas skolā un spēlēt klavieres. Lai
manai ģimenei daudz spēka un drosmes!

E. Veicmane 5. kl.

Vēlos vairāk draugu, labāku veselību, paturēt
solījumu brālim labāk mācīties.

Arnis Ozols 5. kl.

Man ir žēl to dzīvnieku un cilvēku, kuri cieš
no vardarbības. Es gribētu, lai Latvija ir
laimīga un draudzīga ar citām valstīm.

A. Putniņš 5. kl.

Mana lielā vēlēšanās ir, lai manā ģimenē
būtu labas attiecības, lai mani saprastu un
nebūtu strīdu par niekiem.

T. Siliņš 6. kl.

Es vēlētos, lai manā klasē būtu vairāk
meiteņu, jo dažreiz ir garlaicīgi un bēdīgi.
Gribu vairāk saprast, ka dzīvoju un mācos sev.

I. Briņģe 6. kl.

Es ļoti vēlos sev ģimeni, labus vecākus, vēlos
tikt ārā no bērnunama un nokļūt audžuģimenē.

D. Doroško 6. kl.

Vēlos iemācīties jaunas deju figūras, jo
dejoj - tā man ir prieka un laimes sajūta.

A. K. Kārklīšs 7. kl.

Es gribētu tādus draugus, kuriem var
uzticēties, stāstīt par visu, kas man sāp, par ko
man prieks.

L. Vestfāle 7. kl.

Es vēlētos, lai skolā būtu labo darbu
mēnesis. Tas ļoti palīdzētu skolēniem būt
drošākiem, skolā būtu neskaitāmi daudz labo
darbu.

N. Valainis 7. kl.

Es vēlētos būt labs cilvēks, būt laimīgs, jo
pašlaik man neveicas. Es necenšos un nemācos,
bet es vēl varu tāds būt.

R. Veicmanis 7. kl.

Mans sapnis ir tikt ar sevi skaidrībā, gribu
mājās, gribu satikt savus draugus, radniekus.
Es zinu, ka viņi man ir vienģie, un man viņu
ļoti pietrūkst.

R. Abimeicevs 7. kl.

Vēlos labas attiecības ar ģimeni,
klasesbiedriem, gribētos telefonu, sapņoju
kādreiz aizbraukt uz Londonu.

A. Siliņš 8. kl.

Man patīk būt skolā, nodarboties ar sportu,
satikt draugus, bet, pats galvenais - jāmācās, lai
dzīvē būtu vienkāršāk. Atliek tikai vēlēties.

A. Orlovs 8. kl.

Es sapņoju būt par ugunsdzēsēju, jo mans
vectēvs un tētis arī tādi bija. Tas ir izaicinošs,
atbildīgs, pārgalvīgs darbs, bet es to darītu ar
godu.

T. Šlesers 8. kl.

Es vēlos būt par futbolistu, vēlos pašam savu
komandu, gribu meklēt sponsorus, veidot savu
karjeru. Zinu, ka ar sapņiem vien ir par maz.
Bet kāpēc ne?

R. Kozlovs 8. kl.

Ja man būtu laba veselība, es būtu laimīgāka.
Gribētu sev novēlēt lielāku apņēmību kaut ko
darīt, jo pašlaik man tās ir pavisam maz.

K. Grāvīte 8. kl.

Sapņoju savu dzīvi vairāk saistīt ar mūziku,
jo man ļoti patīk dziedāt no sirds. Tā es izdiedu
savas skumjas, prieku, aizvainojumu. Un kas
man to var liegt?

S. Zviedre 9. kl.

Bērnudārzā sapņoju būt par pavāru, 7. klasē
par datortehniķi, bet tagad, kad iedegšu eglītē
svecīti, es vēlētos, lai bezpajumtniekiem ir
mājas, lai visi ir paēduši, lai kaut uz brīdi
pasaulē iestājas miers!

L. Andriksons 9. kl.

Tuvojas Ziemassvētki! Šis ir tas laiks, lai
katrs kļūtu tīrāks, baltāks, patiesāks. Lai siltums
ieplūst tajās sirdīs, kurās ir nežēlīgs aukstums,
lai beidzot mēs sadzirdam cits citu!

E. Putniņš 9. kl.

Skolēnu vēlējumus apkopoja skolotāja
Dz. Rudzīte

Ziemas sajūtas

Ziema ir skaista! Tā asociējas ar baltu, mīkstu sniedziņu,
apsarmojušiem kokiem, leduspuķēm un kūpošiem skursteņiem. Tā
atnāk ar pikošanos, slidošanu, slēpošanu un citiem ziemas priekiem.
Ziemas burvība ir cildināta neskaitāmos dzejoļos un domrakstos.
Ziemas sajūta katram cilvēkam ir atšķirīga un neatkārtojama. Par to
pārliecinājās Jāņa Zālīša Sausnējas pamatskolas skolotāja **Sarme
Kantāne**, lasot 7. klases skolēnu dzejas rindas par ziemas sajūtām un
aplūkojot 5. un 7. klases skolēnu zīmējumus. Skolēnu radošie darbi
tapuši sociālo zinību stundā un tajos ir Ziemassvētku priekšnojauts.
Ielūkosimies bērnu radošajā veikumā un sajūtīsim īstu Latvijas
ziemu!

Ziemas dienās
Iedegsim sudraba svecītes,
Eglīšu smaržu smaržosim.
Mēs Salatēti sauksim. Viņš
Atbrauks ar dāvanām.
Salatētim paldies teiksim.

Sniegavīru sniegā celsim
Ar melnām podziņām.
Jau atkal varēs ārā skriet,
Ūdens sasalis tad būs.
Tā mēs visi kopā slidosim,
Ar ragaviņām brauksim!

Inese Altāne, 7. kl. skolniece

Elīna Veicmane, Sausnējas pamatskolas 5. kl.

Ziemīši vairs nav aiz kalniem.
Ielas vidū
Esam
Mēs.
Aši ņemam sniega pikas,
Sākam visus appikot!

Sapikojuši cits citu,
Aizejam uz siltām mājām.
Jau pēc laika ārā ejam,
Ūdeni mēs virsū gāžam,
Tad mēs veikli slidojam,
Apkārt gāžamies un smejam...

Līga Vestfāle, 7. kl. skolniece

Ziemassvētki, Ziemassvētki,
Ienāciet mūsu mājās!
Eglīti mēs iedegsim,
Miers un klusums būs.
Atnāks Salatētis, samīļos un sasildīs mūs.

Rihards Abimeicevs, 7. kl. skolnieks

Arnis Mārtiņš Ozols, Sausnējas pamatskolas 5. kl.

Ziema jau ir
Ienākusi mūsu pagalmā.
Mēs ar brāli
Abi
Sarunājam iet pēc eglītes.

Skrienam mājās ar eglīti
Abi piekusuši mēs.
Jau pie mājas esam.
Un tad
Tētis saka tā:
Arī mums ir eglīte!

Ralfs Veicmanis, 7. kl. skolnieks

Inese Altāne,
Sausnējas pamatskolas 7. kl.

Ziemassvētki klusi, klusi visās skolās
Ienākuši, daudzas tūtes atnesuši. Visas
Egles nocirtuši,
Mājās bērnus aiznesuši.
Aukstu laiku atpūtuši,
Sniegu,
Salu,
Atveduši.
Jauno gadu atvilkuši,
Ūdrus gulēt nolikuši.
Tikai tēti, mammu
Atstājiet!

Alens Kārlis Kārklīšs, 7. kl. skolnieks

Iļona Riekstiņa, Sausnējas pamatskolas 5. kl.

Ziemassvētki klusi, klusi
Ienākuši ciemā mulsi.
Eglīti tie atnesuši,
Mantiņas ir salikuši.
Atkal svētku sajūta ir man,
Skat, kā spožā zvaigzne krīt...

Salavecim mantu daudz,
Atbraucis ar Žīguli tas jaunu!
Jauki ir pa sniegu brist,
Ū - ū - ū, aiz krekla sniegš man birst,
Tāds nu ir šis ziemas laiks,
Atkal putenis būs baigs!

Niks Valainis, 7. kl. skolnieks

Materiālus novada avīzei sakārtoja skolotāja **Elīta Leiboma**

Redaktore: **Lāsma Hermāne** 10. kl.
Skolu literārā avīze 2014. gada decembris

„Svētī debesīs šo zemi!”

Skats no uzveduma.

16. novembra vakarā Ērgļu saietā namā pulcējās ērgļenieši, lai kopīgi svinētu Latvijas Republikas proklamēšanas 96. gadadienu.

Jau kļuvis par tradīciju, ka Ērgļu saietā nama amatiermākslinieki uz Latvijas dzimšanas dienu gatavo plašu uzvedumu, par sižetu ņemot fragmentus no kāda dramaturga darbiem. Arī šis gads nebija izņēmums. Šogad tapa uzvedums „Svētī debesīs šo zemi!” pēc Zigmāra Liepiņa un Kaspara Dimitera muzikālās drāmas „Vadonis” motīviem. Mūsu galvenais mērķis bija parādīt Kārli Ulmani ne tikai kā tautas vadoni, bet arī kā bērnu, jauniešu, vīru gadus, viņa sapņus, ilgas, cīņu par Dzimtenes labklājību. Kā jau mūziklā, uzveduma saturs tika izteikts dziedājumos.

1942. gads. Kārlis Ulmanis (Pēteris Leitāns) Krasnovodskas cietuma kamerā īsu brīdi pirms aiziešanas mūžībā. Viņš ierauga sevi bērībā pie „Pikšu” saimes istabas galda un māti (Sandra Avotiņa), kas liek mazajam Kārlim (Haralds Masaļskis) skatīt lūgšanu. Piepeši māte kā bērībā un jaunībā ar savu mīlestību un padomiem ir viņa tuvumā, cietuma kamerā. Ulmanis redz sevi jaunībā (šo Ulmani ļoti pārliecinoši tēlo mūsu debitants Aivis Masaļskis) gan piensaimniecības kursos, gan emigrācijā Nebraskas štatā, gan valsts dibināšanas pasākumā.

Visemocionālākie skati jaunajam Ulmanim - tikšanās ar savu jaunības dienu mīlestību Vizbulīti (Ilze Velce). Ulmanis ir smagas izvēles priekšā - mīlēt savu zemi, dzīvot un strādāt Latvijai vai palikt ar Vizbulīti.

Novada domes priekšsēdētājs G. Velcis sveic iedzīvotājus.

Vizbulīte paliek viena, viņa ir ziedojuši savu mīlestību. Trīmdā Ulmanis atmiņās dzird pēcapvērsuma uzrunas vārdus un tic, ka viņa upuris nav bijis velts, un cerība paliek dzīva. „...Un tomēr Latvijai savai varu būt vadonis vienīgs!” /K. Dimiters/

Muzikālā drāma arī mūsos raisa pārdomas. Kāda ir maksa par tautai ziedotu mūžu? Bija vai nebija vērts uzņemties Vadoņa lomu? Kurš būs nākamais?

Uzvedumā tika iesaistītas plašas tautas masas. Piedalījās gan teātra aktieri (režisore T. Kaimiņa), gan deju kolektīvi „Pastalnieki” (vadītāja M. Taškāne), „Erla” un „Rūdis” (vadītāja A. Grinberga), gan Ērgļu koris (diriģents R. Šmīdbergs), gan klaunu duets (V. Ļebedevs un M. Ūdris).

Īpašu paldies pelnījuši jaunrades deju un intermediju autore Antra Grinberga, fonogrammu veidotājs Artūrs Grandāns, muzikālie konsultanti Guntars Velcis un Māriete Kovaļevska, dekorāciju veidotāji Andris Džiguns un Ieva Rota, skaņu operators Toms Rota, apgaismojuma nodrošinātājs „Riman audio”, pasākuma idejas autore, veidotāja un producete Sandra Avotiņa.

Terēzija Kaimiņa
Ilzes Daugiallo foto

„Baltajai grāmatai”- 100”

5. decembrī Neretas Jāņa Jaunsudrabiņa vidusskolā notika konference „Baltajai grāmatai”- 100”. Ar priekšlasījumu „R. Blaumanis un J. Jaunsudrabiņš: Daži saskares punkti dzīvē un daiļradē” uzstājās R. Blaumaņa memoriālā muzeja „Braki” galvenā speciāliste Anna Kuzina.

Jānis Jaunsudrabiņš „Balto grāmatu” sāka rakstīt 1910. gada vasarā Neretas „Kalnamiķelānos”, ziemā turpināja Vecmīlgrāvī, Burtnieku namā. 1913. gadā, dzīvojot Pļaviņās, sakārtoja iespiešanai. „Baltās grāmatas” ar apakšvirsrakstu „Simts tēlojumi vārdos un līnijās” I daļa ar autora ilustrācijām iznāca 1914. gadā, bet II daļa tika izdota tikai pēc Pirmā pasaules kara - 1921. gadā. Grāmata ir iekļauta Latvijas kultūras kanonā, un 2014. gadā LTV rīkotajā „Lielajā lasīšanā” 100 iecienītāko grāmatu vidū ierindojās 27. vietā.

Ar priekšlasījumiem konferencē piedalījās muzeju darbinieki, rakstnieki, literatūrvēsturnieki, literatūrzinātnieki, kā arī skolēni.

Annas Kuzinas stāstījums bija bagāts faktiem, kas atklāja zīmīgus saskares punktus R. Blaumaņa un J. Jaunsudrabiņa dzīvē un daiļradē. Tie atrodami gan abu nākamo rakstnieku bērībā (J. Jaunsudrabiņam - „Riekstiņi”, R. Blaumanim - „Braki”), izglītības ceļā (abiem profesionālā izglītība nespēj gandarījumu, skolās mācību valoda ir vācu), gan darba gaitās (R. Blaumanis uzsāk strādāt Kokneses muižā, J. Jaunsudrabiņš Laukmuižā un Smuku muižā). Vēlāk blakus rakstniecībai R. Blaumanis ir arī žurnālists un teātra kritiķis, bet J. Jaunsudrabiņš - gleznotājs. Līdzības var saskatīt arī daiļdarbu tēmās. Par naudas jauno varu R. Blaumanis runā vairākos darbos, piemēram, lugā „Ļaunais gars”, bet J. Jaunsudrabiņš romānā „Nauda”. Mīlestības tēmas risinājuma līdzība redzama J. Jaunsudrabiņa romānā „Aija” un R. Blaumaņa novelē „Raudupiete”. Abu rakstnieku radošā sadarbība nebija ilga - tikai nepilni divi gadi, bet R. Blaumaņa atbalsts, iedrošinājums un uzmuntrinājums palīdzēja J. Jaunsudrabiņam ātrāk atrast savu vietu latviešu literatūrā.

Annas Kuzinas uzstāšanās ieguva lielu ievērojību, par to liecināja gan ilgie aplausi, gan klausītāju atzinīgās atsauksmes. Stāstījumu lieliski papildināja Antras Dičas - Milnes rūpīgi un pārdomāti veidotā teksta vizuālā prezentācija, kas skatītāju vidū izsauca patiesu sajūsmu.

Pateicoties Ērgļu novada domes atbalstam, uz Neretu līdzīgi Annai devās atbalstītāju pulciņš, kas bija gandarīts par iespēju apmeklēt tik emocionālu un izzinošu pasākumu, ko radīja neretiešu viesmīlība, skolēnu pieklājība, Jāņa Sarmja Bajinska, 12. klases skolnieka, konferences pārliecinošā vadīšana, erudītie lektori un lepnums par Annu Kuzinu.

Māriete Breikša

“Es mīlu Tevi, Latvija” Jumurdā

Ir viens mēnesis gadā, kad Latvijas vārds izskan biežāk, sirsnīgāk, skanīgāk, patriotiskāk. Un tas ir novembris, kas aicināt aicina aizdomāties par katra mūsu latviskumu, patriotismu, savu attieksmi pret valsti, kurā esam piedzimuši, uzauguši, mājījušies, strādājam, dibinām ģimenes, audzinām savus bērnus, cienām savus vecākus un vecvecākus, kaimiņus, radus, draugus un, pirmkārt, jau sevi.

Šogad jau divdesmito reizi man bija jādomā par to, kā dažādot mūsu pagasta iedzīvotāju ikdienu novembra mēnesī. Sākām 11. novembrī, kad visi tika aicināti lāpu gājienā doties uz Jumurdas kapsētu pie Lāčplēša Kara ordeņa kavaliera Pētera Ūdra atdusas vietas. Tie, kas nevarēja atnākt, bija aicināti iedegt svecītes logos. Un šogad svecīšu logos bija vairāk nekā gājēju uz piemiņas brīdi kapsētā. Tas ir jautājums katram no mums, ko es daru, lai karavīru piemiņa, kuri atdevuši savas dzīvības par mūsu valsts brīvību, būtu mūžam dzīva.

17. novembrī pulcējāmies Jumurdas pagasta saietā ēkas zālē, lai atzīmētu mūsu Latvijas 96. gadskārtu. Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis „Ievziedi” (vadītāja Ieva Vilnīte) un Taurupes vokālais ansamblis „Taurupīte” (vadītāja Ligita Millere) bija sagatavojuši muzikālu sveicienu mūsu Latvijai dzimšanas dienā. Un tad sekoja pārsteigums gan pašām mūsu ansambļa dalībniecēm, gan viesiem, gan skatītājiem. Ansambļa vadītājām bija jāizveido komanda četru cilvēku sastāvā, lai atbildētu uz āķīgiem jautājumiem, minētu personības, atminētu dziesmas pēc nolasīta teksta un pārliecinātos, kā veidojas tenkas. Jāsaka, jautru mirkļu bija daudz, skanēja smieklī, dziesmas, bērnu čalas un noslēgumā svētku klišēri - kā īstā dzimšanas dienā!

Un vēl - „Mana Filmu Studija” veidotās filmas „Mana krāsa Ērgļiem” pirmizrāde Jumurdā. Vislielākais prieks, protams, par saviem jumurdiešiem, kuri stāsta par paveikto, un patiesi interesanti redzēt, cik bagāts ir mūsu novads! Paldies Antrai un Andrim!

Paldies bērnu un jauniešu interešu grupas „JUMaliņa” pārstāvjiem par atbalstu! Paldies ansambļu meitenēm un visiem, kuri atrada laiku, lai pieturētu...

Katru dienu mums ir vairākas pieturvietas ar nosacījumu, ka mēs esam kustībā...Satiekoties kāpņutelpā ar savu kaimiņu un pasveicinot - viena pieturvietā, veikalā, satiekot senu skolabiedru un pārmijot pāris teikumus, kā iet šai dzīvē - otra pieturvietā, darbiņā, darbus darot un ar kolēģiem tēju dzerot - trešā pieturvietā... Un tā ļoti daudz šai dzīvē mēs veidojam katrs savas pieturvietas.

Lai balta un priekā mirdzoša gada nogale! Esam kustībā un tiekamies Jumurdā!

Inīta Lapsa, kultūras darba organizatore Jumurdā
Emīla Lapsas foto

PII „PIENENĪTE” ZIŅAS

Latvijai - 96

Valsts svētku noskaņa jau virmoja nedēļu pirms koncerta. Visu nedēļu skolotājas kopā ar bērniem grupās pārrunāja tuvojošos svētkus, darināja radošus darbiņus par Latvijas tēmu un mācījās dziedāt valsts himnu. Iestādes vadītāja Ilona Cielava katram bija sarūpējusi valsts karoga sarkanbaltsarkano lentīti, ko visi lepnī piesprauda pie krūts.

14. novembrī bērni un pirmsskolas izglītības iestādes „Pienēnīte” darbinieki bija saposušies, lai visi piedalītos svētku koncertā. Pasākuma laikā bērni dejoja, dziedāja, deklamēja dzejoļus, un tas viss tika veltīts Latvijas 96. dzimšanas dienai. Katrs iestādes darbinieks veltīja savu novēlējumu mūsu mīļajai dzimtenei.

Pasākumā tika parādīta arī filmiņa, kur bērni varēja atpazīt sev mīļas un zināmas vietas Ērgļos. Svētku koncerta noslēgumā pirmsskolas izglītības iestādes „Pienēnīte” vadītāja Ilona Cielava sveica visus klātesošos Latvijas 96. dzimšanas dienā un iedeva salūtu gardajos svētku klišēros.

Svētki bija gan Latvijai, gan mums visiem.

Evitas Lielupes, metodiķes, teksts un foto

Būsim veseli!

No 12. līdz 15. novembrim Latvijā norisinājās kampaņa „Man ir tīri zobi”, kurā aicina rūpēties par bērnu zobu veselību.

To atbalstot, izglītības iestādes „Pienēnīte” medmāsiņa Iveta un metodiķe Evita, demonstrējot animācijas filmiņu, iepazīstināja un atgādināja bērniem, ka zobu labākie ir draugi - zobu pasta, zobu birstīte, zobārsts un zobu higiēnists, kas palīdz bērniem saglabāt veselus un skaistus zobus.

Noskatījāmies Bērnu slimnīcas roku mazgāšanas deju un iemācījāmies, ka gluži vienkāršas sešas roku kustības roku mazgāšanas laikā spēj padarīt mūsu rokas tīras un brīvas no mikrokiem.

Iveta Šlema, medmāsa

„Apkārt Ērgļiem”

Kad septembra vidū priekšpēdējā Madonas kausu kārtā Ērgļos orientēšanās sporta veterānam Andrim Rudzītīm ieminējos, ka sezona galā un jāsāk gatavoties nākamajai, viņš teica, ka viņam ir ideja.

Kas tā par ideju, to uzzināju oktobra sākumā, kad Andris piedāvāja būt par starta tiesnesi orientēšanās sacensībās „Apkārt Ērgļiem”.

Un tā 19. oktobrī plkst. 12:00 lieliski izplānotajās, tehniski sarežģītajās un iepriekšējo dienu lietusgāžu rezultātā arī ekstrēmajās distancēs devās 98 sportisti (pieteikušies bija 104).

Dalībnieku ģeogrāfiskā pārstāvniecība bija gana plaša, tālākie viesi no Daugavpils, Jēkabpils, Rīgas, Ogres, Gulbenes un Jaunpiebalgas, Talsiem, Lubānas, Inešiem, protams, arī madonieši un vestēnieši.

Ērgļus pārstāvēja 21 dalībnieks un godalgotās vietas ieņēma šādi novadnieki - Baiba Kaļva, Ilvija Madsena, Irēna Rešņa, Kalvis Māliņš, Elīna Svilpe, Rūdolfis Venškevičs, Katrīna Rešņa, Elīza Madsena.

Andris Rudzītis bija veicis patiesi ievērojamu organizatorisko darbu, gan vienojies ar OK „Arona” prezidentu Gunāru Ikaunieku par tehnisko nodrošinājumu, gan ar pasākuma atbalstītājiem.

Organizatoru vārdā vislielākais paldies Intai Oltei, Atim Koklačovam un Ērgļu novada domei par finansiālo atbalstu un Inesei Šaudiņai par telpu atvēršanu Ērgļu vidusskolā.

Dzintars Svilpis

„Dzied, māsiņa, vakarā...” Tautas mūzikas kopai „Pulgoznieši” - 20

Pašā decembra sākumā Ērgļu saietā namā bija svētki - „Pulgoznieši” svinēja savu 20. dzimšanas dienu. Pasākums bija sagatavots kā Latvijas Kultūras koledžas absolventes Kristīnes Ikertes diplomdarbs, kuru vērtēja divi pasniedzēji. Koncerta daļai bija izvēlēta vakarēšanas programma un darba dziesmas, kam paralēli sekoja Kristīnes stāstījums par kopas tapšanas gaitu un tās vadītājiem. Pirmā kopas vadītājas skolotājas Mirdzas Teteres piemiņa tika godināta ar klusuma brīdi. Viņas izveidotie kopas pamati ir saistīti ar Braku muzeju 1994. gada vasarā, bet kopas nosaukuma kristības un pirmā nopietnā uzstāšanās bija Meņģeļu muzejā 1995. gada Jāņos. Skolotājas M. Teteres mājvieta „Pēterēni” atradās tieši iepretim brāļu Jurjānu „Meņģeļiem”, Pulgozņa ezera pretējā krastā, tāpēc par vārda izvēli - „Pulgoznieši” neradās nekādas šaubas. Savu pastāvīgo mājvietu kopa atrada Ērgļu kultūras namā, kurā tā darbojas līdz šim brīdim. Teteres iecienītākais repertuārs bija Ērgļu novadā apdziedāšanas dziesmas. Viņa lika kopas dziesmu repertuāra pamatus, tos pilnveidoja tālāk ar nelieliem papildinājumiem viņas pēcteči. Pa divdesmit gadiem kopai ir bijuši trīs vadītāji. Pēc Skolotājas M. Teteres aiziešanas mūžībā, 2001. gadā, kopas vadību pārņēma folklorists no Madonas Aivars Zariņš. 2008. gadā atnāca Ērgļu arodvidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Inese Maltavniece, kura darbojas patlaban. Katram vadītājam bija savs dziedāšanas mācīšanas rokraksts, sava pieeja dziesmai, savs kopas repertuāra un varēšanas redzējums. M. Teterē iedrošināja dziedāt katru, pat solo, ja vien varēja noturēt melodiju, un brašās vecmāmiņas (kā viņa mīļi dēvēja dalībnieces) arī centās darīt visu iespējamo. A. Zariņš meklēja arvien jaunas un vēl nekad Ērgļu pusē nedziedātas dziesmas, pārsvarā tās izvēlējās no Saules dainām un citas liriskās tautasdziesmas par dabu, gadskārtu un ieražu dziesmas. I. Maltavniece ar tādu vairāk lauku muzikanta nervu (viņas tēvs bijis savā apvidū iecienīts kāzu muzikants, pati pašmācības ceļā iemācījies spēlēt akordeonu) pievērsās vairāk sadzīvīskām un godu dziesmām. „Pulgozniešu” dziedātāju sastāvs no pirmsākumiem ir vairākkārtīgi mainījies, daudzi jau atdusis kapu kalniņā (A. Drava, M. Krastiņa, A. Pelēcis, A. Zaltāne, G. Vekmane, A. Ieleja, B. Bičevska), citi pārbraukuši dzīvot uz citu vietu (S. Kļaveniece, V. Pupausa, V. Vucena), citus vairāk pie mājas saista veselības u.c. problēmas (I. Ozoliņa, A. Kalēja, G. Maurāne), bet visi viņi vienalga ir savējie - „Pulgozniešiem” piederīgi.

Tagadējais sastāvs ir: Anna Priede, Zelma Nusberga, Jānis Nusbergs, Pāvels Mežals, Andrejs Brēmanis, Kārlis Melnācis, Valentija Melnace, Inese Rumpe, Velta Bērziņa, Zinta Steprāne, Milda Brimerberga, Anna Kuzina.

Ērgļu novada domes priekšsēdētājs Guntars Velcis savā uzrunā atzīmēja, ka arī viņš zināmā mērā pieder pie „Pulgozniešiem”, jo skolotāja M. Teterē vienmēr aicinājusi viņu piespēlēt ar vijoli kādos nozīmīgākos koncertos. Katrs kopas dalībnieks saņēma Latvijas Nacionālā kultūras centra *Pateicības* par ilggadēju ieguldījumu novada tradicionālās kultūras vērtību saglabāšanā un popularizēšanā.

A. Kuzina, kopas „Pulgoznieši” dalībniece no 1994. gada
Ilzes Daugiallo foto

*Viena no skaistākajām dzīves balvām ir tā, ka,
palīdzot otram, cilvēks palīdz sev.*

/Č.D. Vorners/

Ziemassvētki - labdarības laiks SAC „Kastaņās”

Par labdarību tiek saukts tikums, kad mīlestība, kādu mēs izjūtam katrs pret sevi, tiek pārnesta uz citiem cilvēkiem, ar kuriem mūs nesaista draudzības vai radniecības saites, pat uz pilnīgi mums nepazīstamiem cilvēkiem, pret kuriem mums nav nekādu saistību un no kuriem mēs neceram neko saņemt.

Tad, lūk, mēs, sociālās aprūpes centra iemītnieku un darbinieku kolektīvs, esam lielu pateicību parādā cilvēkiem un uzņēmumu kolektīviem, kas mūs iepriecina ar dāvanām Ziemassvētkos. Īpašs paldies kooperatīvajai sabiedrībai „Sidrabiņi”, SIA „Conatus Bionenerģu”, kā arī labdarei, kura nevēlējās atklāt savu personību, jo, pateicoties šiem cilvēkiem, SAC „Kastaņās” iemītnieku Ziemassvētki tapa ar dāvanām bagātāki.

Mēs neviens neesam tik bagāti, lai novērstu trūkumu vai nelaimes, bet kopā mēs spējam to visu mazināt un dot kādam cerību un pārliecību, ka visas mūsu vajadzības un vēlmes tiks piepildītas.

Novēlu visiem jaukus, sirds mīļuma pilnus Ziemassvētkus un panākumiem bagātu Jauno gadu!

Evija Millere, SAC „Kastaņās” sociālā darbiniece

Kad gadi zied

3. decembrī Ērgļu pagasta pensionāri pulcējās saietā namā 4. nozīmīgu dzīves jubileju godināšanas pasākumā „Atļauj saviem gadiem ziedēt!”. Tas bija veltīts tiem, kas savu 75 gadu jubileju svinējuši no jūlija līdz decembrim: Jānim Kodolam, Zītai Bogdanovai, Indrai Eglītei, Annai Ābelīnai, Voldemāram Goldbergam, Antonam Sondoram, Annai Kindzuļei, Ārijai Mārtiņsoni, Rutai Kavaļauskai. Pasākumu kuplīnāja arī 80-gadnieki - Natalja Čeirāne, Inese Rumpe, Dzidra Šreibere, Pēteris Gūts, Skaidrīte Zelča, bet 90-gadnieku pulkā bija Olga Ivanova, Zelma Kalniņa un Jānis Pļaviņš, kurš nosvinējis jau 91. dzimšanas dienu.

Pagasta pensionāru padomes un Ērgļu novada domes kopīgi rīkotais pasākums jau kļuvis par skaistu tradīciju senioriem. Kultūras darba speciāliste Sandra Avotiņa godināja katru jubilāru gan ar sirsniņām dzejas rindām, gan arī pastāstot par nozīmīgiem notikumiem dzīves un darba gaitās. Gaviļniekus sveica Ērgļu novada pašvaldības priekšsēdētājs Guntars Velcis un sociālā dienesta vadītāja Māra Briede. Visus priecēja enerģiskie un dzīvespriecīgie kolektīva „Vizbulīte” sporta deju dejotāji. Tā nebija nejaušība, ka jubilāri dāvanā saņēma dzejnieces un publicistes Andas Līces jaunāko prozas darbu „Lielais lakats”, jo tieši viņu, daudz dzeju un eseju grāmatu autori (par to varēja pārliecināties bibliotēkas iekārtotajā izstādē), pensionāru

padomes vadītāja Līvija Groza bija aicinājusi ciemos.

Kad sagaidīts lielais svētku klišēris, nopūstas svecītes, paceltas vīna glāzes, laiks dzejai autores lasījumā. A. Līces rakstītais ir pārdzīvots, izspēts daudzu gadu garumā no bērnības līdz šodienai. „Ko nevaru izteikt dzejā, to rakstu prozas darbos,” atzīst autore. Trāpīgie notikumu un dzīves norišu vērtējumi, ierakstīti savdabīgās esejās - redzējumos, raduši atbalsi īpaši vecākās paaudzes lasītājos, jo emocionāli un analītiski autore stāsta par ikvienam cilvēkam nozīmīgo - ģimeni, dzimtu, mājām, savu tautu un Latviju. Lai no šīs satikšanās paņemam līdzī vienu no rakstnieces atziņām - ikvienam ir iespējams pierakstīt savu dzīves stāstu, ko atstāt kā liecību nākamajam paaudzēm. Aukstajās ziemas dienās, Sarkanajos dzīvojos, nu rakstnieci sildīs Līvijas austā villaine, bet Braku muzeja dāvinājums „Blaumaņu dzimtas līkloči” padarīs ciešāku saiti ar Ērgļiem. Mūsu saskarsme turpināsies, lasot A. Līces publicistiskos rakstus „Latvijas Avīzes” lappusēs.

Paldies kafejnīcai „Kore” par lielo, garšīgo klišēri, paldies pensionāru padomes pārstāvjiem par līdzdalību, lai sagādātu šo emocionālo pārdomu brīdi visiem, kas piedalījās mūsu pagasta cilvēku bagātu mūža gadu godināšanā.

Mārīte Breikša
Ilzes Daugiallo foto

Pārdomu laiks

Svētku gaidīšana rit pilnā sparā. Advente ir laiks, kad cilvēki vēlas pateikt labus vārdus par labiem darbiem, vienkārši iepriecināt un būt kopā ar tiem, kuri šobrīd par mājām sauc sociālās aprūpes centru Ērgļos.

Savādāka ir bijusi Ziemassvētku svinēšana seno latviešu sētā, vairāk noslēpuma, vairāk tradīciju, kas saistījās ar svētku svinēšanu. Cilvēki tiecās būt pie savējiem, iepriecināt, mazliet piekļust, bet mūsu iemītniekiem liktenī - raibu raibie. Cilvēkam ļoti svarīgi, ka šinī iestādē viņš ir gaidīts, ka turpmāk šeit būs viņa mājas. Jāsaprot un jāpieņem, ka šeit rūpēsies darbinieku komanda, kas būs kopā ar veco cilvēku katru dienu. Ir svarīgi palīdzēt attīstīt pozitīvu attieksmi pret radušos situāciju, lai nejustos apjucis un nobijies, jo cilvēkam jāiekļaujas pilnīgi jaunā sociālā vidē.

Svētku gaidīšana - adventes laiks - saistās ar patīkamām lietām. Svētku sajūtu rada izgreznotās aprūpes centra telpas, izremontētā dušas telpa, atjaunotās durvis pirmā stāva telpās un sapostā eglīte pagalmā, un mūsu saimnieču piedāvātie svētku gardumi, pašdarbības kolektīvu sniegtie koncerti un apsveikumi, Salatēva vai Rūķīša ierašanās tiek ļoti, ļoti gaidīta. Svētku sajūta rodas domās, kad priecājamies par kopīgi aizvadītu gadu, kaut ko lielisku gaidām nākotnē. Šajā svētku gaidīšanas laikā ticēsim Ziemassvētku brīnumam, visiem cilvēkiem, kas šogad bija domās un darbos, priekos un bēdās kopā ar mums.

Mēs gribam vēlē, lai liktenis mums visiem ir labvēlīgs. Esiet patiesi mīļēti Jaunajā gadā! Jauki pavadīt gada nogali, veiksmīgi sagaidīt Jauno gadu, vienmēr un visur ņemt līdzī labās dienas, gaišās domas un cerību putnus!

1. janvāris mūsu aprūpes centram īpaša diena, jo svinam 55. darba gadu Ērgļos.

Ināra Tirmzale,
sociālā rehabilitētāja

Pirmās adventes koncerts

Bija 30. novembra rīts. Nelielais sniega baltums un sals vēstīja, ka ziema sāk ieņemt savas pozīcijas. Baznīcas zvani, kas aicināja uz svētrītu, šķiet, skanēja dzidrāk un skanīgāk. Nu, protams, tā taču bija pirmā adventes svētdiena. Adventes laiks saistīts ar diviem atslēgas vārdiem - atnākšana un gaidīšana. Tie ir Ziemassvētku gaidīšanas svētki. Šis laiks ir gaišu domu, labu noskaņu pilns. Tas dara cilvēkus labākus, sirsniņākus. Advente simbolizē došanos no tumsas uz gaismu.

Lai ieskandētu pirmās adventes svētdienu un radītu gaišu noskaņu, Ērgļu saietā namā viesojās simpātisku un dziedošu jauniešu - Lindas un Edžus Ķaukuļu - ģimene no Vecpiebalgas. Šī jaukā meitene ar eņģeļa balsi ievada klausītājus mīlestības un cerību pasaulē. Viņas balss bija tik dzidra, tīra un skaista, ka aizkustināja jebkuru sirdi. Edžus dziedājumu kuplīnāja ar ģitāras pavadījumu. Lai gan Edžus darbojas transleiteru grupā, kur ir atšķirīgs repertuārs, tomēr arī viņš brīžiem pievienojās Lindai, un tad skanēja duets. Koncerta izskaņā jaunieši mūs ievada arī Ziemassvētku dziesmu pasaulē. Klausītāji bija gandarīti, un katrs mājup devās ar prieku un gaišumu sirdī.

Līksmus un sirdsmiera pilnus Ziemassvētkus!

Terēzija Kaimiņa

Ziemassvētki ir brīnumu laiks!
Tas ir laiks, kad mēs varam palīdzēt un dāvat pa brīnumam tiem bērniem, kuriem tas ir visvairāk vajadzīgs.
Lai svētku sajūta ienāktu arī šo bērnu mājās, Ērgļu vidusskolas 1. klase un labie rūķi aicina piepildīt BRĪNUMU LĀDI ar paģatavotiem un veikalā nopērkamiem gardumiem un lietām.

Brīnumu lāde līdz 19. decembra rītam atradīsies Ērgļu vidusskolas vestībilā, otrajā stāvā, Rīgas ielā 10, Ērgļos. Savu sagatavoto dāvanīgu ir iespēja nodot arī skolas Ziemassvētku pasākuma laikā saietā namā!

Jau iepriekš sirsniņgs paldies visiem brīnumdariem!

Manai vecmāmiņai - 100

Ir kādam jābūt mājas gariņam,
Kas, dienu iesākot, teic gaišu laburītu,
Kas visiem iedot spēj pa saules stariņam,
Lai arī kādā ceļā aizvadītu.
Ir kādam jābūt mājas gariņam,
Lai prieka dzīparu ik sirdī ieadītu,
No savas labestības lauzt pa zariņam,
Lai visu varavīksnes krāsām vītu.

/K. Apškrūma/

Tāds mājas gariņš visu manu apzinīgo dzīvi ir bijusi mana vecmāmiņa **Zinaida Biemelte**. Manas bērniņas atmiņas saistās galvenokārt ar viņu. Biju jaunākā no mazbērniem, tāpēc izjutu to, ka tieku lutināta. Tā kā negāju bērnudārzā, tad mani mājās pieskatīja vecmāmiņa. Viņa bija tā, kas veidoja pirmās prasmes dažādos darbiņos, ielika manī mīlestību pret dziesmu, mācīja labestību un pacietību.

Un nu jau vecmāmiņai - 100! Kāds tad ir bijis viņas dzīves gājums, kas izveidojis viņu par tik mīlu, gaišu, dzīvesgudru cilvēku?

Mana vecmāmiņa Zinaida Biemelte ir dzimusi 1914. gada 13. novembrī Grostonas pagastā. Ģimenē bez viņas auga vēl divi vecāki brāļi. Vecmāmiņas tēvs gāja bojā 1. pasaules kara laikā, māte audzināja bērnus viena.

Bērniņu un jaunību pavadīja Grostonā, kur strādāja pie saimniekiem par kalponi. Arī tagad man atmiņā palicis, kā bērniībā vecmāmiņa bieži stāstīja par savām kalpu gaitām.

1936. gadā vecmāmiņa apprecējās un pārcēlās dzīvot uz vīra mājām Kusā. Vēlāk ģimenē piedzima meitas Aina un Aija. Savu vectēvu man satikt nebija lemts, jo viņš krita 2. pasaules kara laikā Kurzemes katlā. Karā krita arī abi vecmāmiņas brāļi. Šis laiks bija ļoti smags visai ģimenei. Nācās doties prom no mājām bēgļu gaitās vienai ar diviem maziem bērniem, no kuriem viens bija zīdaiņītis. Bēgļu gaitas aizveda visas trīs līdz pat Raunai.

Kad vēlāk vecmāmiņa ar meitām atgriezās mājās, tās bija izpostītas. Paņemts viss, ko iespējams paņemt un aiznest, nebija pat logu un durvju. Ar kaimiņu palīdzību un lielu, neiedomājamu gribasspēku mājas tika savestas kārtībā tā, lai būtu iespējams tajās dzīvot. Šajā laikā tika pieredzēti arī bēdas un trūkums. Atceros, ka vecmāmiņa stāstīja par to, kā pati iztikusi bez ēdiena, lai tikai meitas būtu kaut ko ieēdušas un nebūtu jāiet gulēt ar tukšiem vēderiņiem. Mazajām meitenēm pat niecīgs cukura gabaliņš bija liels un rets gardums. Taču vecmāmiņa tika pāri grūtībām, strādāja kolhozā, audzināja un, cik bija iespējams, skoloja meitas.

Kad meitas Aina un Aija Ērgļos iekārtojās darbā, tad arī vecmāmiņa 1966. gadā pārcēlās dzīvot pie meitām, jo mājā Kusā vairs nebija iespējams dzīvot. Sākumā visas trīs dzīvoja Īrētā istabiņā. Ērgļos vecmāmiņa strādāja par kapu kopēju Miera kapos un apkopa teritoriju pie pieminekļa Tanka.

Vēlāk, kad meitas nodibināja savas ģimenes, viņa palīdzēja auklēt un audzināt mūs - savus trīs mazbērnus - Normundu, Armandu un Anitu. Katru dienu, nākot no skolas, mūs mājās gaidīja siltas pusdienas, mīļš smaids un labs vārds. Brīvajos brīžos viņa adīja un priecēja mūs ar siltām zeķēm un cimdiem. Reizēm gan mēs bijām negantnieki, un, kā jau bērni, neklausījām, strādājām nedarbus, taču vecmāmiņa prata mūs savaldīt. Kad izaugām lielāki un devāmies mācīties prom no Ērgļiem, mēs tikām pavadīti ceļā ar laba vēlējumiem un sagaidīti atpakaļ ar lielu interesi par to, kā mums veicies. Ar rūpēm

Jubilāre ar meitu Aiju, mazmazmeitu Alīnu un mazmeitu Anitu svētku dienā.

un mīlestību vecmāmiņa ir sekojusi līdzī visām mūsu, savu mazbērnu, dzīves gaitām un priecājusies par četriem mazmazbērniem.

Tik bagāti ir bijuši manas vecmāmiņas 100 gadi. Ejot cauri dzīves grūtībām un likstām, viņas sirds ir saglabājusi gaišumu. Un to vecmāmiņa visu laiku ir dāvājusi un dāvā mums - bērniem, mazbērniem un mazmazbērniem. Šis sirds gaišums ir palīdzējis viņas meitām kļūt par cilvēkiem, kas neatsaka nevienam savu palīdzību un atbalstu, un, tāpat kā vecmāmiņa, vienmēr atrod kādu labu vārdu, lai mierinātu vai stiprinātu. Lai šis sirds gaišums neizzūd arī mazbērnos un mazmazbērnos!

Anita Muša - mazmeita
Signes Masaļskas foto

Mīļš paldies Ērgļu novada pašvaldībai un sociālā dienesta darbiniekiem par mūsu māmuliņas Zinaidas Biemeltes sirsnīgo sveikšanu viņas lielajā dzīves jubilejā.

Meitas, mazbērni, mazmazbērni

Sapņotājs un dzīves apliecinātājs Jānim Knēziņam - 70!

Pēc sarunas ar Jāni Knēziņu viņa jubilejas dienās, novembra beigās, tā vien gribējās paņemt rokās Friča Bārdas dzejoļu grāmatīņu „Zemes dēls ar zvaigžņu dvēseli”, lai vēlreiz pārliecinātos, ka mūsu jubiliāram ar šo romantisko dzejas tēlu ir daudz kopīga. Kad pats Knēziņa kungs vēra vaļā savu mājas arhīva krātuvi, tad tajos materiālos vārdi „romantiķis” un „sapņotājs” pavīdēja ne vienu reizi vien. 1994. gada 28. novembrī Ziemeļaustrumu tīkli un Garbovsku ģimene (Valdis Garbovskis bija Latvijas augstas klases inženieris, enerģētiķis) sveica Jāni Knēziņu 50 gadu jubilejā ar šādiem vārdiem: „Ērgļu sapņotājam! Tu, kaut būdams pagastvecis, esi mūsu rezervists! Atceroties ciešāk kopā pavadītos gadus, priecīgās un skarbās dienas, mēs vēlam Tev saglabāt garīgo un fizisko spēku Ērgļiem, Eiropai un sev!” Šajā apsveikumā ir pateikts par Jāni Knēziņu pats būtiskākais, atliek vienīgi to atšifrēt. Septiņus gadus J. Knēziņš bija Ērgļu pagasta padomes priekšsēdētājs (1990-1997), (1986-1990) Ērgļu pilsēciemata, no 1990. līdz 2003. gadam - Ērgļu pagasta domes deputāts. Līdz tam strādājis savā pamatprofesijā „Latvenergo” sistēmā par inženieri enerģētiķi, kā arī veicis daudzus sabiedriskus pienākumus. Aroda izglītība iegūta Rīgas Elektromehāniskajā tehnikumā (1969-1965) (šobrīd - Rīgas Tehniskā koledža) un Rīgas Politehniskajā institūtā (1966-1971), (šobrīd - Rīgas Tehniskā universitāte). Jānis Knēziņš pēc sava aicinājuma ir līderis, tāpēc jau no paša sākuma viņš vienmēr bijis kāda kolektīva vai sabiedriskās organizācijas priekšgalā vai arī tās izveidotājs. Studiju gados Jānis bija Elektroenerģētikas fakultātes fizikolektīva vadītājs, tad studentu kopmītni, Burtnieki ielā 2a, - komendants.

„Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības - cilvēks ir radītājs,” tāda ir viena no Jāņa Knēziņa dzīves atziņām. Attiecinot uz nozīmīgām dzīves situācijām, viņam dažādu atziņu ir daudz, spēj tikai tās tvērt un piefiksēt! Strādājot Ērgļos par „Latvenergo” elektrisko tīklu iecirkņa vadītāju, sākot ar 1971. gadu, Jānis Knēziņš sabiedriskā

kārtā veica Tautas brīvprātīgo kustības štāba priekšnieka amata pienākumus (1973-1990), bija Ērgļu patērētāju biedrības valdes loceklis (1975-1995), vēlāk kooperatīvās sabiedrības „Ērgļu patērētāju biedrība” valdes loceklis (1995-2003). Viens no nozīmīgākajiem īstenotajiem projektiem, strādājot „Latvenergo” sistēmā, ir 1977. gadā Jāņa Knēziņa uzsāktā grandiozā Ērgļu elektrisko tīklu iecirkņa būvniecība, ieskaitot daudzdzīvokļu mājas Zaļā ielā un Gaismas ielā. „Garbovskis, Brunovskis un Kaģis („Latvenergo” vadošie darbinieki) man nolicēja. „Latvenergo” iedeva naudu materiāliem. Es izveidoju no saviem darbiniekiem celtniecības brigādi, sameklēju vīrus, kuri prata ko darīt, un darbs sākās. Pa dienu elektrīki darīja savu tiešo darbu, ārpus darba laika strādāja celtniecībā,” stāsta Knēziņa kungs, un, atceroties šo notikumu, viņam ir savs lakonisks vērtējums: „Nauda vienmēr ir, jāprot tikai likt lietā un jābūt darītājam.” Celtniecībā piedalījās paši elektrīki, protams, cerot uz dzīvokļu saņemšanu. Šo ēku būve atrisināja, ja ne visiem, tad toreiz daudziem cilvēkiem aktuālo dzīvojamās platības jautājumu. Iela, kura savieno Vestienas un Zaļo ielu, tika nosaukta Gaismas vārdā. Jāņa Knēziņa ierosinājums bija dot tai Faradeja vārdu (Maikls Faradejs 1791.-1867, angļu fiziķis un ķīmiķis. Viens no elektroķīmijas pamatlicējiem). Nākamais lielais projekts bija „Latvenergo” „Pārtikas programmas” palīgsaimniecību izveidošana un vadīšana (1982-1988).

Ārpus Ērgļiem Jānis Knēziņš ir bijis viens no Pašvaldību savienības dibinātājiem 1991. gadā. Tā pastāv vēl šodien. Atskatoties uz darbības laiku Ērgļu pagasta pašvaldības vadītāja postenī, Jānim Knēziņam radušās ne pārāk optimistiskas pārdomas: *”1990.-1994. - bija īpatnēji gadi Ērgļos un arī Latvijā. Tika mēģināta realizēt Satversmē noteiktā valsts pārvaldes forma, arī pašvaldībās. Diemžēl nesekmīgi. Periods pirms, 1940.-1990., represijas pret personām un to īpašumiem. Periods, 1994.-2014., represijas pret valsti kā saimnieku, tā īpašumiem. Abos gadījumos - partiju darbs. Atšķirība - noziegumu izdara individuāli viena partija. Otrajā gadījumā - koalīcija, nozieguma grupa. Ideoloģija viena - starpnieks, suteners. Man iekrita šis periods. Paldies par to Liktenim. Izbaudīju abu variantu metodoloģiju. Manu prasmī saskaņot un saprast būtību - tas rūdīja.”*

Bet bija taču arī labas lietas, kuras varēja realizēt. Un tas arī izdevās: Ērgļu dzirnavu dambja atjaunošana (1992); Ērgļu komunālās saimniecības un Ērgļu slimnīcas nostiprināšana Uzņēmumu reģistrā kā pastāvīgas vienības ar pašvaldību statūtkapitālu (1992-1993); Ērgļu un Holandes Ostellingverfas pašvaldības sadarbības līguma sagatavošana un ratifikācija abās pašvaldībās (1995); Ērgļu pagasta ģenplāna izstrāde kā vienā no pirmajiem Latvijas pagastiem ar VARAM (Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas) subsīdiju (1996); Ērgļu brīvdabas estrādes izbūve divos mēnešos, līdz ar to iespēja Ērgļos sarīkot Madonas rajona Dziesmu un deju svētkus (1996). Lielu gandarījumu pašam un pagasta iedzīvotājiem sagādāja uzvara konkursā „Sējējs - 96” Vidzemē pagastu attīstības nominācijā. Katru gadu J. Knēziņš parādīja jaunus iniciatīvas, kas izraisīja rezonansi sabiedrībā. 1997./98. gadā piedalījās Vidzemes sociālekonomiskās attīstības programmas „Vidzemes Josta” pilotprojekta izstrādē, kurā iesaistījās trīs pašvaldības - Cēsu, Aizkraukles un Madonas rajons. Šai programmai bija kultūrvēsturiska ievirze, lai sekmētu reģiona ekonomisko attīstību, izvērstu tūrisma un saglabātu novada vēsturiskās īpatnības un arī, piemēram, satiksmes uzlabošanu posmos Ērgļi-Vecpiebalga, Rauna-Mārsēni-Trikāta un citur. Vēl

2000. gadā par to raisījās spraigas diskusijas. Pēc tam šī labā iecere diemžēl „iegula plauktos” finansiālo problēmu dēļ. 2003. gadā Knēziņa kungs izveidoja privātu piemiņas vietu „Vidzemes Jostai” Ērgļos, netālu no Meņģeļu muzeja, kā pats saka: „Tā ir paša izsapņota un paša celta atpūtas vieta „Kalmes” kā Pulgožņa kultūrvides parka sastāvdaļa.”

Jānis Knēziņš ir ģimenes cilvēks. Viņa dzīvesbiedre Lilitas kundze, allaž laipna un atsaucīga, ilgus gadus strādājusi Ērgļu pagasta padomē par dzimtsarakstu nodaļas vadītāju un iedzīvotāju reģistrācijas speciālisti. Knēziņu ģimene izveidojusies 1973. gadā, kad abi, jauni speciālisti, satikās Ērgļos. Lilita Broka, Mazozolu pagasta meitene, pēc Ērgļu vidusskolas turpināja izglītību Daugavpils Pedagoģiskā institūta Bioloģijas un ķīmijas fakultātē. Pēc fakultātes beigšanas no 1975. gada kādu laiku strādāja 7. LPTV Ērgļos par ķīmijas un bioloģijas skolotāju. Knēziņu ģimenē ir trīs nu jau pieauguši bērni - dēls Arvis, meitas Jūta un Liene. Katrs ir atradis savu ceļu dzīvē un darbojas ārpus Ērgļiem. Vecākā meita Jūta ir aizgājusi pa tēva aroda līniju, strādā AS „Latvenergo”.

Cilvēku ceļi un likteņi patiešām krustojas savdabīgā veidā. Par to liecina žurnālista Voldemāra Hermaņa veltījuma ieraksts Jānim Knēziņam grāmatā „Mani talismani”, izdota 2010. gadā. Grāmatā ir viens apcerējums ar virsrakstu „Pie Knēziņtēva Ērgļos”. Lūk, neliels fragments no tā: *”Ir kāds vidzemnieks, kura stāstu 1987. gada ziemā vēl neviens nav nodevis atklātibai. Tas ir Veselavas pagastā dzimušais Kārlis Knēziņš. Latvietis, kurš lielā kara pēdējā rudenī kā daudzi no Ventspils devies pāri Baltijas jūrai, lai darba mūžu aizvadītu Kanādā, Toronto pusē. Tagad Knēziņtēvs atgriezies dzimtenē uz palikšanu sava dēla Jāņa Knēziņa ģimenē. Tātad ērgļeniecis. [...] Viņam divi dēli - Kārlis un Jānis. Jaunākais piedzimis, kad pats jau bijis izrauts no ģimenes ligzdas, lai kalpotu leģionā. Abus puikas audzinājusi, cauri augstām skolām ar vidzemnieces sīkstumu vadījusi Austrā Knēziņa. [...] Es taču esmu bagāts, jo man Latvijā pavisam astonei mazbērni, - cenšas būt optimists Knēziņtēvs, kuram Madonas slimnīcā amputēta viena kāja. [...] Pēc atgriešanās Latvijā 1985. gadā Knēziņš seniors vēl gana cītīgi staigājis pa Ērgļu centru, daudz vērojis, tērzējis ar ērgļeniešiem. Reiz 45 minūtes stāvējis rindā pēc ķimeņmaizītēm, bet atgriezies tukšā. - Pie jums jau veikalā nevar nopirkt arī izkopts kātu, - pukoja liels pasaules gājējs. [...] Viņa devīze: „Lai dzīvo katrs tur, kur tam iet labi.” „Šo zemi man ne slavināt, ne nīst, / Es ceļinieks, kas svešā malā kļīst.” Tā vien šķiet, ka šis divrindes autors (diemžēl nezināms) domājis arī par Kārlī Knēziņu.”*

Abu vecāku foto novietots Jāņa Knēziņa mājās, viņa darba kabinetā uz plaukta goda vietā. Ja dzīve viņus bija izšķīrusi, tad vismaz viņā saulē dzimtenes smiltājā un dēla sirdī abi allaž paliks kopā.

Par tik bagātu un notikumiem daudzveidīgu dzīvi, kāda ir bijusi Jānim Knēziņam, nav iespējams izstāstīt vienā nelielā rakstā. Bet vēlreiz atgriežoties pie Knēziņa kunga mājas arhīva, kas sakārtots ar aprbrīnojamo rūpību, jāteic, ka tas ir jau gatavs materiāls Ērgļu novada vēstures muzeja (Cerams, tāds reiz būsi!) vienas nodaļas ekspozīcijai.

Arī daudzi ērgļenieši pievienojas apsveikumam ar visa laba vēlējumiem, kurus jubilārs saņēma no saviem bijušajiem kolēģiem.

Anna Kuzina

Foto no Jāņa Knēziņa personīgā arhīva

PASĀKUMU AFISA

No 8. decembra līdz 10. janvārim Sausnējas bibliotēkā apskatāma izstāde „Ziemassvētku un Jaunā gada apsveikumu kartītes gadu garumā” (no 1931. gada līdz šodienai)
***

20. decembrī no plkst. 9.00 Ērgļu saietā namā

Ziemassvētku dāvanu tirdziņš!

Aicināti visi pirkt un pārdot gribētāji!

Īpašs pieprasījums būs Ziemassvētku gardumiem.

Par Ziemassvētku rotaļām, ticējumiem un citām izdarībām rūpēsies tautas mūzikas kopa „PULGOSNIEŠI”
***

**20. decembrī plkst. 18.00 Liepkalna TN
Piparkūku ballīte**

Skaistāko piparkūku izstāde, piparkūku degustēšana un gardākās piparkūku mīklas receptes noslēpumu atklāšana.
***

21. decembrī plkst. 12.00 Ērgļu saietā namā

4. Adventes koncerts „MAZU BRĪDI PIRMS”

Koncerts Ziemassvētku noskaņās.

Dzied jauktais koris „ĒRGLI”. Dirģents Ralfs Šmīdbergs
Kopā iedegsim ceturto sveci adventes vainagā.
***

**23. decembrī plkst. 19.00 pie Jumurdas
pagasta Saimnieku Svētku eglis iedegšana**

•Silti dzērēni, pīrāgi, sniega skulptūru gatavošana, vizināšanās zirga kamanās, vārīšanās sniegā...
•Saldi pārsteigumi jaunākajiem pasākuma dalībniekiem.
***

25. decembrī plkst. 21.00 Ziemassvētku balle!

Spēlēs Ilze un Guntars Velči

Ziemassvētku loterija!

Vietas pie galdiņiem pieteikt savlaicīgi.

Ieejas biļešu cena 5.00 EUR
***

**27. decembrī plkst. 12.00 Ziemassvētku sarīkojums
novada senioriem**

„Lai iedegas sveces svētku eglē!”

Dzied aktrise Dina Kristīne Bitēna- Sirmā un komponists Atvars Sirmāis, īpašā viesīņa - Operetes soliste Lauma Enģele
Programmā: muzikāli un dejiski pārsteigumi no pašmāju māksliniekiem.

Svētku balli pa „tūrēm” spēlēs pūtēju orķestris, Guntars un Ilze Velči un „Čučumuižas Rūķi”
Aicināti visi novada pensionāri!

Par savu dalību lūgums darīt zināmu saietā vai novada pašvaldības domē.
***

27. decembrī plkst. 13.00 Sausnējā saietā zālē „Lidumos”

Salatēvs aicina uz svētku eglītes pasākumu pašus mazākos pagasta bērnus (kuri neapmeklē bērnudārzus) kā arī invalīdus un bērniņas un pagasta vientuļos pensionārus.

Kopā ar salatēvu dziedāsim dziesmas, iesim rotaļās, piedalīsimies atrakcijās un minēsim mīklas.

Sīkāka informācija pa telefonu 26191640 Inese.
***

27. decembrī plkst. 19.00 Jumurdas pagasta Saimnieku ēkā

**Vakarēšana „Gribas, lai baltā pasaulē
balti cilvēki iet...”**

•Apsnīgsim, sumināsim savu balto domu, balto darbu cilvēkus, stiprināsimies;
Pasākumā piedalās:

•Jumurdas sieviešu vokālais ansamblis ”Ievziedi”.

Vadītāja Ieva Vilnīte.

•Bērnu vokālais ansamblis ”Ķipari”. Vadītāja Ieva Vilnīte.
***

28. decembrī plkst. 12.00

Svētku uzvedums pirmsskolas vecuma bērniem **„Rūķu labie darbi”**

Vecākiem lūgums savus mazulīšus pieteikt uz pasākumu iepriekš.
***

2015. gada 1. janvārī plkst. 01.00

Gadu mijas balle. Spēlēs televīzijas šova „Koru karu” dalībnieki grupa

„Priekšnojauta” no Valmieras

Ieejas biļešu cena 5.00 EUR
***

20. janvārī plkst. 16.00 Sausnējā saietā zālē „Lidumos”

Barikāžu laika atceres pasākums

Lai visi iedegsim sveces svētku eglē, visi pārējie interesenti.
***

22. janvārī plkst. 16.00 Jumurdas pagasta Saimnieku ēkā

„I Latvijas un ārzemju pieredzes stāsts”

•Santa Lasmāne Radzvilaviča - par mājražošanas uzsākšanu un Austrijas pieredzi;

•Gunārs Viņģants - par gaļas lopu audzēšanu

bioloģiskajā saimniecībā un Francijas pieredzi
***

29. janvārī plkst. 10.30 Ērgļu saietā namā

viesojas Liepājas jaunais teātris ar bērnu izrādi **“SVĒTKUS MEKLĒJOT”**
***

2015. gada 31. janvārī plkst. 18.00

Viesojas koncertu kompānija „SOLIARIS”
ar Cirka izrādi no Lietuvas.
***

Saglabāt dvēseles jūtību...

“Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvīda pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs.”

(Lūkas ev. 2:10–11)

Ir tāds nedaudz anekdotisks stāsts, kur kāds vīrs, iedams ārā no baznīcas Ziemassvētku vakarā, pie sevis ērcīgi šķēndējas – cik atnāku uz šejieni, tik vienmēr jādzird viens un tas pats! Atkal par to eņģeli, par kaut kādu bērnu, kurš piedzimis antisemitāros apstākļos, par ganiem, kuri pēkšņi pamet savus pienākumus un kaut kur „pa galvu pa kaklu” aizskrien.

Protams, tas ir tāds nedaudz komisks pārpratums un tomēr tas daudz stāsta par mūsu uztveres spēju, par mūsu dvēseles jūtīgumu. Ziemassvētku eņģeļa Labā Vēsts tiešām ir domāta ikvienam cilvēkam. Tā ir domāta jaunam un vecam, izglīotam un neskolotam, turīgam un trūcīgam. Nav mūsu vidū tāda cilvēka, par kuru varētu teikt – uz viņu tas neattiecas.

Protams, kad mēs kaut ko tādu dzirdam gadu no gada, tad pirmajā brīdī tiešām gribas nodomāt, ka atkal jau runā par to pašu... Jā, bet tieši par to pašu! *Nebīstieties, priecājieties... jo jums šodien Pestītājs dzimis!* Ziemassvētku vēsts vienmēr ir viena un tā pati, katru gadu no jauna. Katrus Ziemassvētkus mums atskan šis Dieva eņģeļa vēstījums. Tas ir un paliek nemainīgs.

Lai arī Ziemassvētkos vienmēr notiek viens un tas pats, tomēr, šķiet, mūsu vidū būs maz tādu cilvēku, kas kaut reizi nebūtu piedzīvojuši to, ka Ziemassvētki tomēr ir ļoti īpašs brīdis. Ja mums tas būtu jāapraksta ar vārdiem, tad to izdarīt ir visai sarežģīti. Tomēr viens ir pilnīgi skaidrs - uz brīdi viss ir savādāk... labāk, pēkšņi tu jūties siltāk, ikdienas rūpju nasta kļūst vieglāka, cilvēki apkārt smaidīgāki un līdz ar to arī pats sāk vairāk smaidīt.

Tā visa centrs, protams, ir Ziemassvētku svētki. Daudzi no mums tad dodas uz tuvāko dievnamu, kur jau minētā Ziemassvētku burvības sajūta, izrādās, mūs pārņem ar divtik lielu spēku. Mēs tur ieejam, tuvojamiem altāriem, mēs vienojamiem dziesmās, dzirdam lūgšanas. Un atkal, neņemot vērā mūsu dzīves uztraukumus, mūsos, mūsu dvēselē pēkšņi ielst prieks un miers. Jā, tas vārdos grūti aprakstāmais ir tas, ka tieši Ziemassvētku vakarā mēs vislabāk sajūtam to, ka mums katram ir dvēsele. Mūsos katrā ir kaut kas tāds, kas mēdz sāpēt, pat ja visi locekļi ir veseli. Vai, taisni otrādi, spēj gavilēt un priecāties, pat ja visas malas sāp un velk. Ziemassvētkos pēkšņi ar pavisam citu jūtības pakāpi mūsos sāk elpot mūsu dvēsele.

Ziemassvētki, neskatoties uz visu ierasto, dzirdēto, redzēto, tas ir tāds brīdis, kad mēs tuvojamiem Dievam. Apzināties mēs to vai neapzināties, spējam nosaukt un aprakstīt vārdos vai nespējam, mēs vienkārti nonākam tā tuvumā, kas uz mums un uz mūsu dvēseli iedarbojas ļoti dziedinoši.

Ja mēs pieredzam savā dzīvē lielu postu un nedrošību, tam mums jau kā „liels atvieglājums” šķiet viens vakars, kad varam par to visu aizmirst. Tomēr Dievs pieskaras mūsu dvēselei ne jau tādēļ, lai mēs

kaut uz mirkli aizmirstu vai neredzētu savas grūtības, bet gan lai kopā ar Viņu tās pārvarētu. Tā ir principiāla atšķirība - vai uz brīdi aizmirst savas nedienas, vai tās uzveikt!

Pirmais pie mums notiek tad, kad Ziemassvētki ir tikai dažas dienas svētku laikā un tie beidzas līdz ar nobirušajām eglītes skujām. Otrais pie mums piepildās tad, ja Ziemassvētku vēsts sāk dzīvot mūsos arī pēc Ziemassvētkiem. Ja dvēseles jūtību pret Dieva tuvumu mēs saglabājam arī savā ikdienā. Vai tad ne tādēļ Kristus bērns gulēja siltē? Ne jau vienam vakaram Betlēmes kūti Kristus dzima, bet gan tādēļ, lai kļūtu par vīru pie Golgātas krusta! Lai iznāktu kā uzvarētājs no sava kapa, kur Viņu „guldīja” pasaules grēks. Viņš nav tikai jauks bērniņš, kura tuvumā varam kaut uz mirkli aizmirst savas nedienas. Viņš piedzima, lai uzvarētu šīs pasaules lielāko postu = grēku un nāvi. Uzvarētu to, kas ir visu šai pasaulē reāli pastāvošo un vēl tikai iespējamo nedienu avots.

Vai tiešām Ziemassvētkos vienmēr ir jādzird viens un tas pats? Jā, ir jādzird viens un tas pats. (Un ak vai, mums, ja mēs mēģinātu katru gadu radīt saturā atšķirīgus Ziemassvētkus!!!) Kāpēc? Tāpēc, lai mēs kādā brīdī to daudzreiz dzirdēto vienkārti **beidzot saklausītu, kā tieši priekš sevis teiktu.** Savu Dieva klātbūtnē atvērušos dvēseli būtu gatavi atstāt atvērtu arī turpmāk un kopā ar to doties iekšā savā ikdienā tad, kad svētki jau ir beigušies. Lai kopā ar Kristu, Glābēju, mēs uzveiktu visas savas dzīves nedienas! Visas esošās un tās, kas vēl tikai būs. Nemainīgā Ziemassvētku vēsts ir jādzird atkal un atkal, lai mēs mācītos, ka pēdējais vārds par mūsu dvēseli, tās jūtību, spēju uztvert svarīgāko ir jāsaka **mums pašiem.** To, vai mēs smaidīsim, vai, taisni otrādi, jutīsimies iztukšoti un nomākti, noteiksim mēs, nevis lielveikalu atlaides vai citi svētku atribūti. Mēs paši ikdienā kopā ar Kristu glabāsim, lolosim un sargāsim to, ko Dievs mums Ziemassvētku vakarā dāvina. Tad arī mūsu prieks, dzīves jēgas un piepildītības sajūta būs un paliks mūsos, nevis kaut kur uz ielas, veikalu skatlogos vai ātri izgaistošajā svētku ugošanās.

Dievs mums nekad nedāvina gatavas lietas, bet gan vienmēr dāvina iespēju tās iegūt. Kad mēs lūdzam pacietību, tad Dievs mums nedāvina „gatavu” pacietību, bet gan iespēju konkrētas dzīves situācijas veidā, lai pacietība sāktu mūsos izpausties. Kad alkstam pēc drosmes, tad Dievs mēdz mūs nolikt tādā vietā, kur mūsu drosmē var izšķirt visu. Kad mēs, cilvēki, lūdzam Dievu pēc laimes, tad Dievs mums „negāz uz galvas” maiga siltuma pilnas izjūtas... Nē, Viņš atjauno mūsos jūtīgu dvēseli, dāvā mums cilvēkus, dzīves aicinājumu, lai mēs tajā piedzīvotu laimi. Tam līdzās kā ceļazīmes Viņš dāvā mums savus likumus un baušļus, lai mēs paši visu nesalaistu grīstē un neizniekotu.

Ziemassvētki, lai arī kādam jau līdz apnikumam ierasti, tie vienmēr ir un paliek mūsu priekšā kā lielākā iespēja. Iespēja mūsu dvēselei...

Sirsnīgi sveicu Ērgļu novada iedzīvotājus Kristus piedzimšanas svētkos un vēl svētīgu Jauno Tā Kunga žēlastības 2015. gadu!

Kaspars Eglītis, Ērgļu evaņģēliski luteriskās draudzes mācītājs

Sīkāk par draudzē notiekošo: www.erglubaznica.lv

Apsveicam!

*Apsveicam ērgļeniešus,
sausnējiešus un jumurdiešus
nozīmīgās dzīves jubilejās!*

Aleksandra Hohlova

Ruta Kavaļauska

Elza Vītoļņa

Skaidrīte Zelča

Ēriks Bite

Milda Licīte

APSVEICAM

**KRISTĪNI un ANDRI LUKAŠOVUS
ar meitas VIKTORIJS piedzimšanu;**

**LIENI SILIŅU
ar meitas BEĀTES piedzimšanu;**

**IEVU un MĀRTIŅU DŪDUMUS
ar dēla ROBERTA piedzimšanu.**

Pateicības

Paldies Inītai un Marekam, Vēsmai un Jānim, Anītai un Gunāram par nesavtīgu darbošanos “Gaitu” mājas sakārtošanā ziemas sezonai un uzņēmību apkures problēmu atrisināšanā, kā arī pārējo iemītnieku iesaistīšanā!

Lai mums visiem silti, mierīgi un gaiši Ziemassvētki un veiksmīgi Jaunais gads!

“Gaitu” iedzīvotāji Jumurdā

Vislielākā pateicība Ilgai Zvirgzdīnai par mūsu zelta kāzu svinību organizēšanu, kā arī pensionāru padomei, visiem radiem un draugiem, kas mūs apsveica.

Maija un Jānis Balceri

Sirsnīgu paldies saku Ērgļu ātrās palīdzības medīkiem par profesionālismu, iejūtību un sirsnību. Īpašais PALDIES VAIRAI un INESEI.

Lai visiem balti un klusi ZIEMASSVĒTKI!

JAUNAJĀ gadā lai darba pietiek, bet nav par daudz!

VESELĪBU un VEIKSMI!

Valentīna Silova

Ziemassvētku dievkalpojumi

Ērgļu evaņģēliski luteriskajā draudzē Draudzes baznīcā

24. decembrī plkst. 19.00 - Ziemassvētku svētkarā

25. decembrī plkst. 10.00 - Ziemassvētkos -

Kristus piedzimšanas svētkos

**Ziemassvētku dievkalpojumi Ērgļu katolu draudzē
Ērgļu Svētā krusta baznīcā**

24. decembrī plkst. 17.00 - Viģtīljas Mise

25. decembrī plkst. 18.00 - Jēzus Dzimšanas-

Ziemassvētku Mise

26. decembrī plkst. 9.00 - Otro Ziemassvētku Mise

PIEMINAM MIRUŠOS

Velta Kazeka
mirusi 81. mūža gadā;

Mirdza Leimane
mirusi 88. mūža gadā;

Valentīna Požņeva
mirusi 83. mūža gadā;

Maiga Apine
mirusi 79. mūža gadā;

Lonija Bērzkalne
mirusi 94. mūža gadā.

IZDEVĒJS – ĒRĢĻU NOVADA PAŠVALDĪBA

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopojā: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “ERANTE”, Madonā, Saimnieku laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 550 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.